

Sürüm: 2.0.0

HAC

GÜNLÜĞÜ

MEKKE - MEDİNE

MUHAMMED KURTCEPHE

HAC GÜNLÜĞÜ

2006-2007

Mekke Medine

Muhammed KURTCEPHE

HAC GÜNLÜĞÜ
Muhammed KURTCEPHE

Her hakkı sebesttir :)

Sürüm 1.0.0 - Sivas 2010

•

Sürüm 2.0.0 - İstanbul 2017

HAC GÜNLÜĞÜ

2006-2007

Mekke Medine

Muhammed KURTCEPHE

www.hacgunlugu.com

bilgi@hacgunlugu.com

*"Ben cinleri ve insanları,
ancak bana kulluk etsinler diye
yarattım."*¹

*"Kim hacc yapmak isterse
acele etsin.
Çünkü olur ki insan hastalanır
(bineği) kaybolur,
(gitmeye mani) bir iş zuhur eder."*²

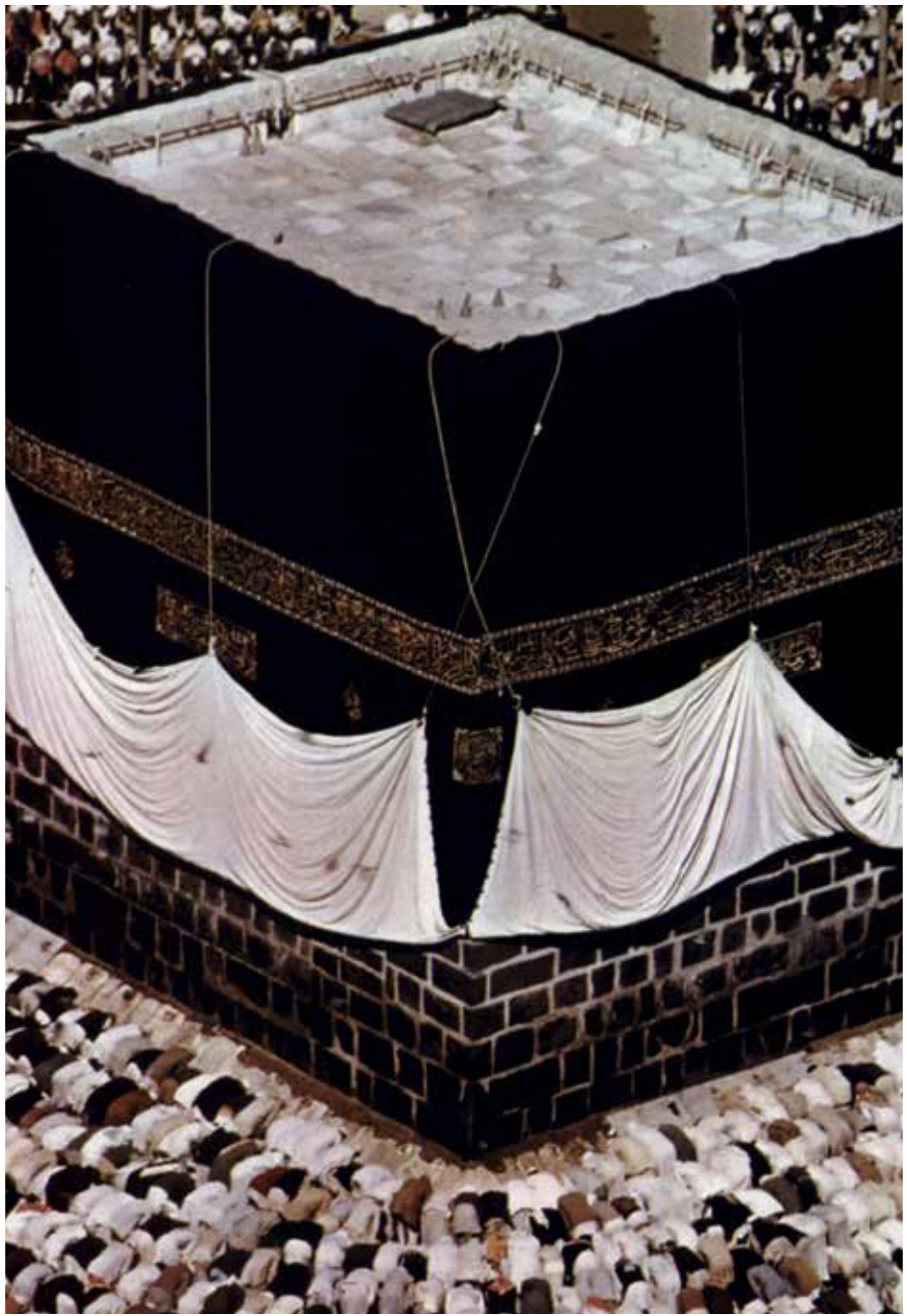
1 Zariyat, 56

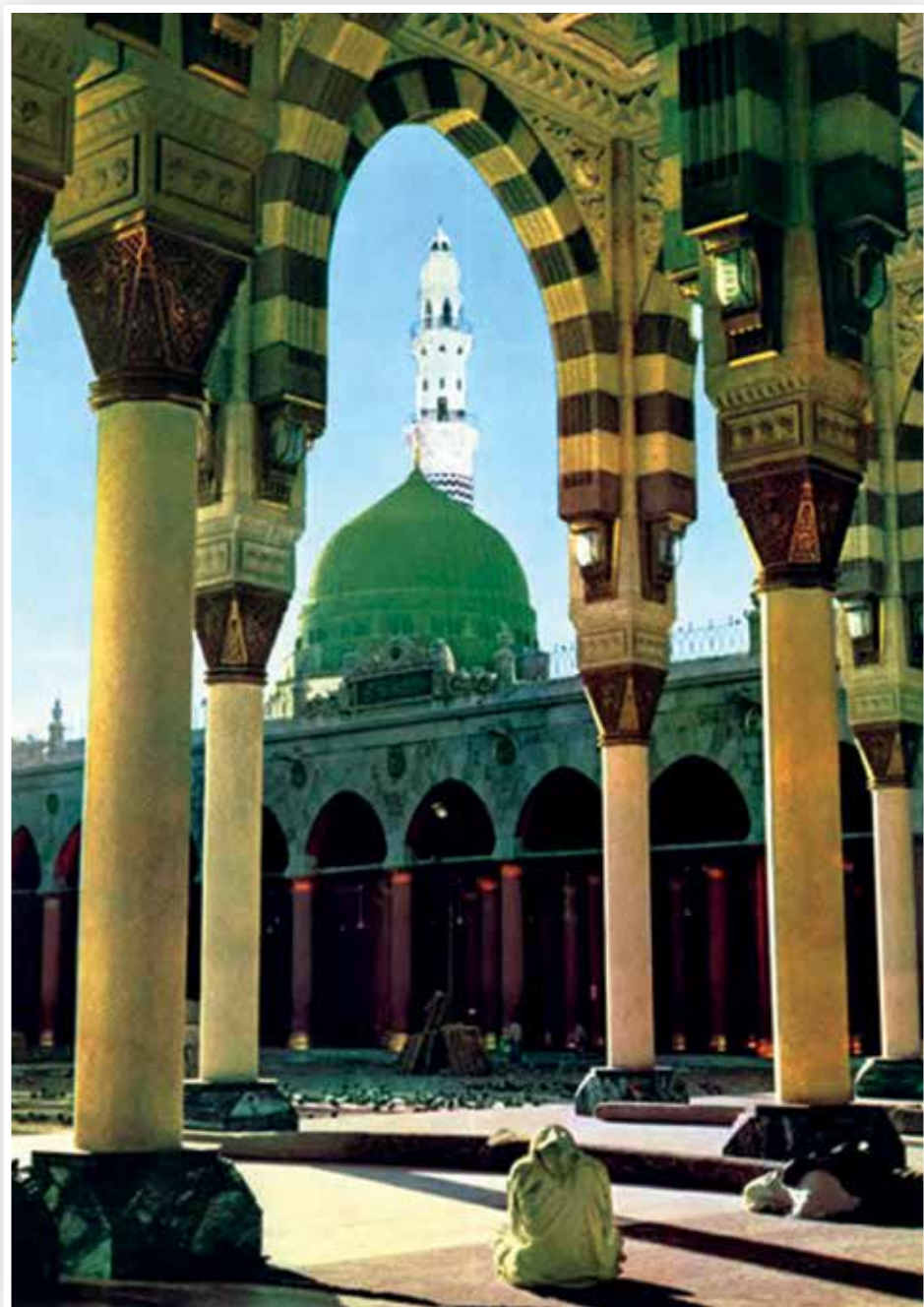
2 Kütüb-i Sitte, Menâsik, Hadis No: 6876

OKU!

Yaratan Rabbinin Adı ile Oku (Alâk, 1)

İçindekiler

İkinci Baskı Önsöz	1
Birinci Baskı Önsöz	3

Medine Günleri .....

5

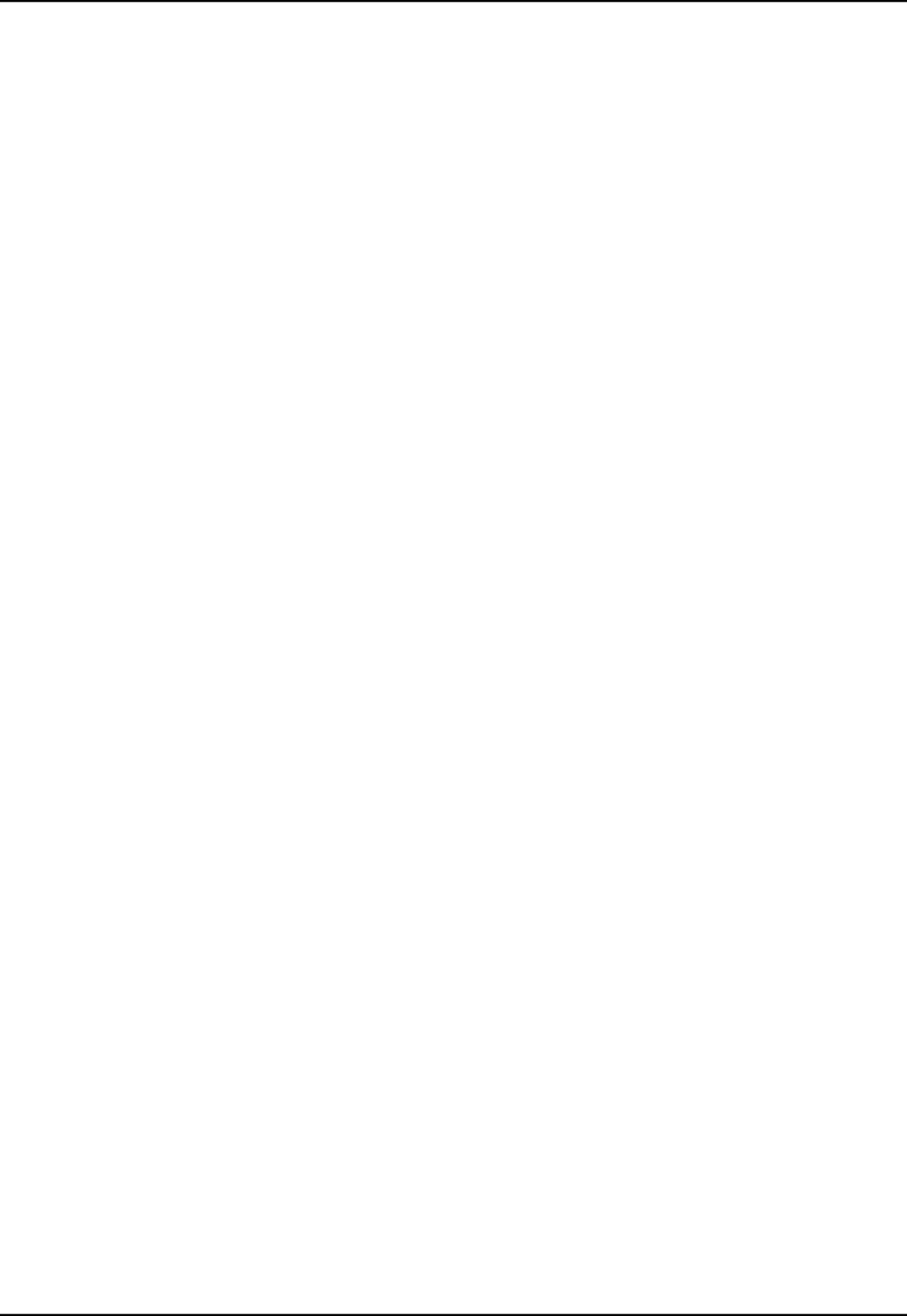
Rahmanın Adı ile... ..	9
Özlem ve Ayrılık	11
Manevi Vize Eyüb Sultan'dan	13
Ve Hasret Uçuşu Başladı	15
Ve Kavuşmak	17
Gözler Onları Arıyor	21
Beyazlar Siyahların Ayakları Altında	25
Kur'an'ın İndiği Mekânda Kur'an Okumak	27
Yüreklere Titreten Mekan: UHUD!	29
Peygamberimiz Bana Salât Ediyor	33
Beş Vakit Cenaze Namazı	35
Gönül Kiblesi.....	37
İlk İslam Üniversitesi: Ashabı Suffe.....	39
Sürekli Öğreniyorum	43
Allah Rasulü Bizi Duyuyor	45
Edep Yahu!.....	47
Edep Örneği Şair	49
İlk Seçim Yeri Ve İlk Halife.....	53
Ve Ayrılık Vakti, Son Selam	55
Elveda Medine.....	57

Mekke Günleri .....

61

Geri Dönüşün Adı: Mekke	65
Ve Kâbe	67

Ve İlk Tavaf	69
Ve İlk Namaz	71
Ve İlk Say	73
Zemzemi Koruyan Kuşlar	75
Dünya Müslümanı Olabilmek	77
Ve İhram Kefenini Giydik	79
Arafat Heyecanı.....	81
Arafat Sabahı.....	83
Artık Huzurdayım	87
Kul Hakkının Vaad Edildiği Yer: Müzdelife	89
Savaş Yeri: Mina	91
Ve Kurban!	93
Ve Bayram!	95
Burada İnsanlar Bir Başka Güzel.....	97
Peygamberimiz'in Gelişini Haber Veren Hutbe.....	99
Can Anam, Hatice Anam.....	103
Vücudu Zayıf, İmanı Güçlü İnsan: Ebu Zerr.....	105
Şehitlerin İlki; Sümeyye r.a. ve Yasir r.a.	107
Peygamber Efendimiz Kâbe'nin Neresinde Namaz Kıldırı?	109
Anam Babam Sana Feda Olsun Ya Resulullah	111
Mekke'de Ehad Ehad Sesleri.....	113
İbadet Huzur Veriyor.....	115
Hicret Edip, Muhacir Kalabilmek	117
Bilge İmam Ve Kur'an'ın Mesajı	119
Bu Çocuğa İyi Bakmak Lazım	121
Vahyin İlk İndiği Mekan: Hira	123
Peygamber Efendimiz'in Doğduğu Ev.....	125
Hüzün Yılları ve Ebu Cehiller.....	127
Hurafe Anlayışını Mekke'ye Taşıyanlar	129
Kefenini Alanlar!.....	131
Ayrılık Vakti Yaklaşıyor	133
Veda Tavafı	135
Elvada Mekke	137

İkinci Baskı Önsöz

Mekke'yi Medine'yi sevdiren, Mescid-i Harem'ı Mescid-i Nebevi'yi tekrar tekrar ziyaret ettiren Rabbime hamdu senalar olsun. Önderim, rehberim, Hatemül Enbiya Efendim Muhammed Mustafa'ya salat ve selam olsun. Efendimin aline ve ashabına selam olsun.

“Hac Günlüğü” eserimiz içerisinde bulunan Mekke ve Medine tanıtımını ***“Mekke ve Medine Rehberi”*** içerisinde aynı bilgileri daha kapsamlı olarak yayınladığımız için buradan çıkarmanın doğru olacağını düşündük. Bu eserde sadece günlük kısmını istifadenize sunuyoruz.

Rabbim istifade etmeyi nasib eylesin.

Muhammed Kurtcephe

Başakşehir, Kasım 2017

Birinci Baskı Önsöz

İki kutsal beldeyi, Mekke'yi ve Medine'yi ziyaret etme, Hac ve Umre yapma imkânı veren âlemlerin Rabb'ı Allah'a hamdolsun. Bu güzel beldeleri bize sevdiren, Mevla'mıza kulluğu öğreten Peygamberimiz Muhammed Mustafa'ya salât ve selam olsun.

Hac ibadeti için; 13 Aralık 2006'da başlayıp, 13 Ocak 2007'de biten Mekke Medine ziyaretim sırasında tuttuğum notları bir günlük olarak derlemek istedim. Bu çalışmamın herhangi bir iddiası yoktur. Hele edebiyat açısından hiçbir iddiası yoktur. İçeriği sadece Mekke ve Medine'de bulunduğum süre içerisindeki duygularım ve bir takım gözlemlerinden oluşmaktadır.

Günlüğümü bir kitap şekline getirmeye karar verdiğimde Mekke ve Medine konusunda bir rehber eserin eksikliğini gördüm. Çalışmamın bu iki kutsal şehri içerisine alan bir rehber kitap şeklinde olması hacılar için faydalı olacaktı. Bu konuda birçok eser olmasına rağmen, bu eserlerin sadece metinsel anlatımları, görsel materyal kullanmamaları, özellikle harita kullanmamaları ciddi bir eksiklikti. Bu eser kendisinden önce yapılan çalışmaların sadece görsel materyaller kullanılarak derlenmiş halidir. İçeriği tamamen derleme ve hiçbir ilmi iddiası olmayan bir eserdir.

Kitabımız dört bölümden oluşmaktadır.

Birincisi; Medine günlüğü. Bu bölüm Medine’de bulunduğum 8 gün içerisinde tuttuğum günlükten oluşmakta.

İkincisi; Medine-i Münevvere. Mescid-i Nebevi merkezli olarak Allah Resulü’nün ve ashabının yaşadığı bu güzel şehri anlatmaya, o günden kalan izleri haritalar ile belirtmeye çalıştım.

Üçüncüsü; Mekke günlüğü. Mekke’de bulunduğum günlerdeki duygularımdan ve gözlemlerimden oluşan bölümdür.

Dördüncüsü; Mekke-i Mükerreme. Yeryüzünün ilk beyti olan Kâbe’nin bulunduğu bu şehri ve tarih sayfalarındaki yerini, Peygamber Efendimiz’in doğup büyüdüğü bu şehirdeki sahabe izlerini haritalar ile adım adım takip etmeye çalıştım. Hac ibadeti için kolaylık oluşturması için hacılarımızın ihtiyacı olan bilgileri derlemeye çalıştım.

Her Müslüman’ın içinde Allah’ın beyti Kâbe’yi görme, Allah Resulünü ziyaret etme, Mekke ve Medine’yi görme bir özlemdir. Yılların verdiği özlem ile bu kutsal beldelere ulaşırız. Burada bulunduğumuz süre göz açıp kapayıncaya kadar geçer gider. Buralardan ayrılıp memleketimize döndüğümüzde birçok şeyin eksik kaldığını görürüz. Allah Resulü’nün ve ashabının yaşadığı bu kutsal mekânlarda görmemiz gerekenleri görmediğimiz, hissetmemiz gerekenleri hissetmediğimiz, yapmamız gerekenleri yapmadığımızın farkına varırız. Bu duygularla içimizde ilk günden bir özlem başlar. Öyle olur ki o güzel günler rüyalarımızı süsler. Ve bir an önce tekrar bu kutsal topraklara dönmeyi planlarız.

Bu ilk ziyaretimizden sonra tecrübelenmiş, Mekke ve Medine’den bahsedildiğinde, İslam tarihini okuduğumuzda, Allah Resulünün hadislerini duyduğumuzda adeta asr-ı saadete gideriz ve zihnimizde daha kolay canlandırırız. Mekke’yi ve Medine’yi bizden sonra Hac veya Umre ibadeti için gidecek insanlara daha bir aşk ile anlatırız. Öyle zamanlar olur ki dalar gidersiniz, tek gündeminiz vardır o da bu kutsal belgeler ve yaşadıkları-

nız. Aradan bir zaman geçtikten sonra unutursunuz bu duyguları. Ta ki birileri Hacdan veya umreden dönmeyi versin. Onlarla tekrar o günleri hatırlarsınız. Özleminiz tekrar başlar ve ilk fırsatta gidebilmenin planlarını kurarsınız. Bu satıları yazan aciz de sanki bir hacıyı ziyaret ediyormuşcasına kitabın her sayfasında bu duyguları yaşadı.

Bu eserin faydalı olmasını Cenab-ı Mevlam'dan diliyorum. Rabbimden, Müslüman her gönlün Hac ve Umre ibadeti için bu kutsal beldeleri ziyaret etmesini niyaz ediyorum.

Muhammed Kurtcephe

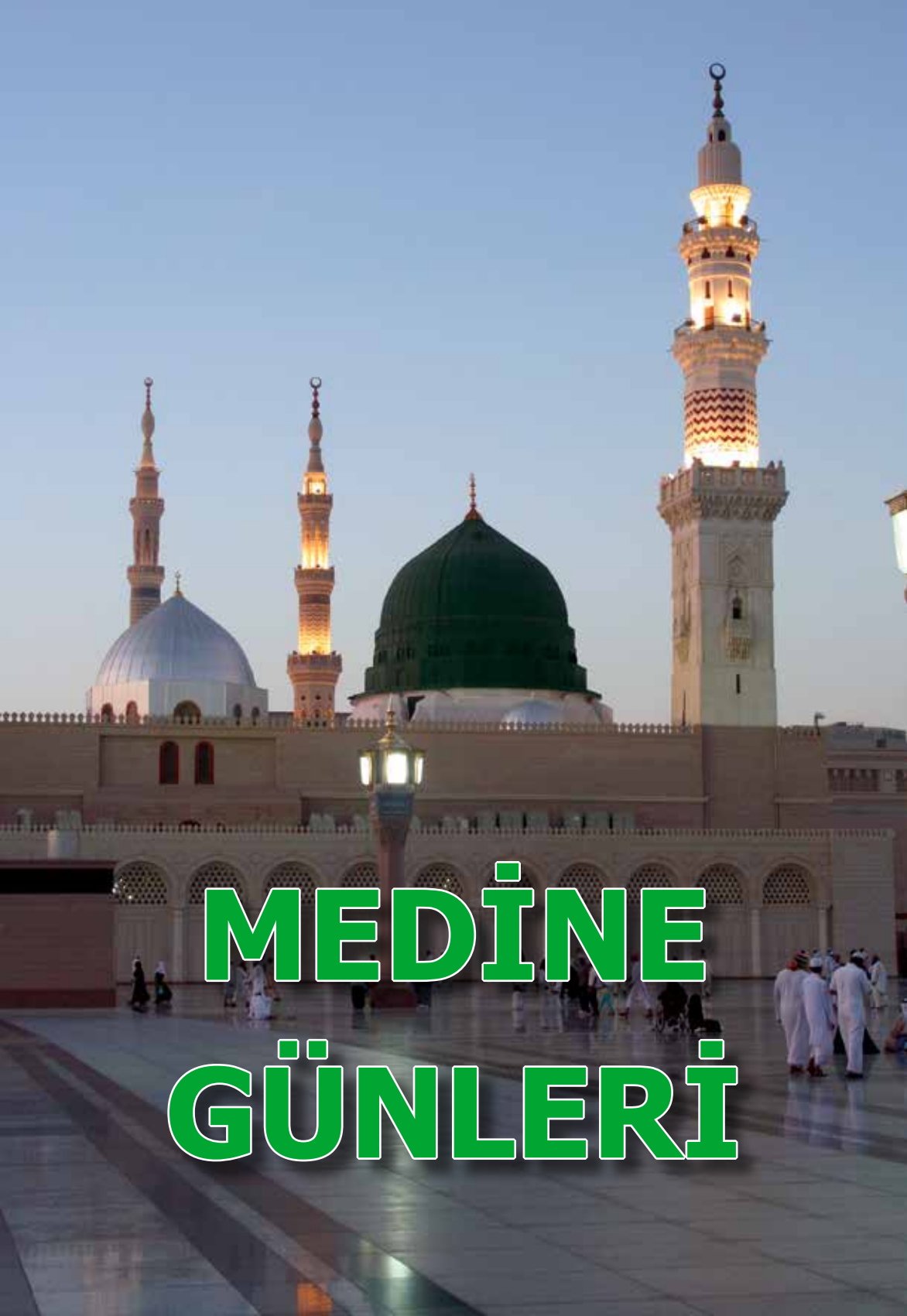
Sivas, Mayıs 2010

“Medine’de ölmeye muktedir olan
orada ölsün.
Zira ben,orada ölene
şefaat ederim.”¹

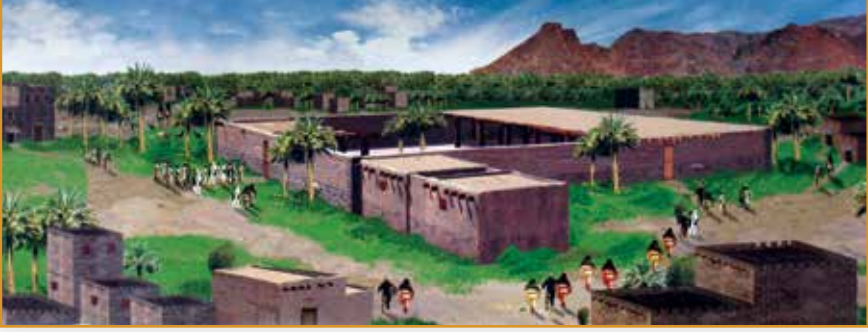
Hiz. Muhammed aleyhisselam

1 **Kütüb-i Sitte** 4568 Tirmizi, Menakıb, (3913).

MEDİNE GÜNLERİ

Rahmanın Adı ile...

Hamd, Rabb'ima. Salât, selam Resulüne, âline, ashabına...

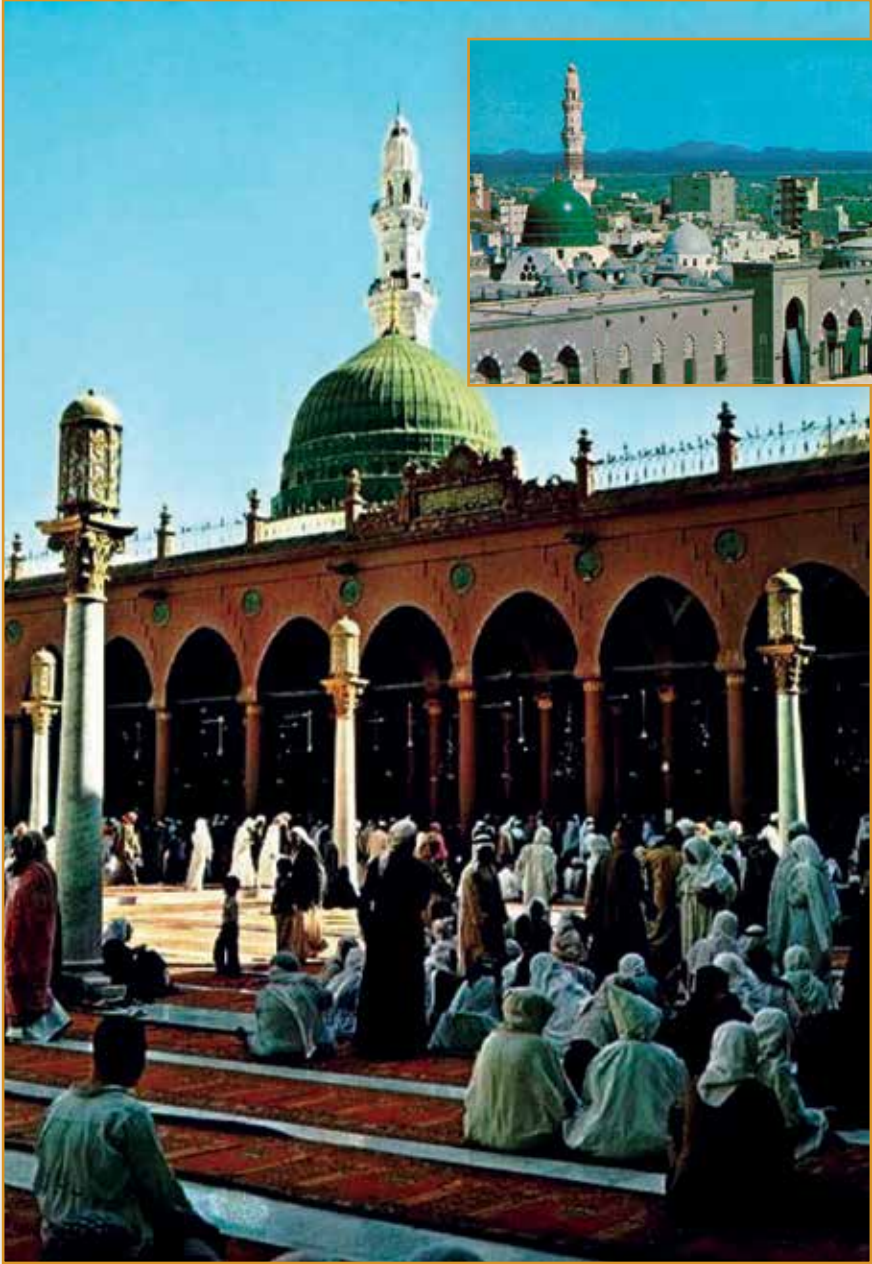
Evine çağırın Allah'a hamdolsun. Bu kutsal yolculuğu arzu eden, gönülleri özlem ile yanan Müslümanlar arasından beni de seçti.

Kâbe'yi ziyaretin, orayı haccetmenin, Allah'ın üzerimizdeki hakkı olduğunu bize öğreten Allah Resülü Sevgili Peygamberimiz Muhammed Mustafa'ya salât ve selam olsun. O; hayatımız için, dünyamız için, ahretimiz için bize en güzel rehber ve kurtarıcı. Allah'ım, O'nun gibi haccetmeyi, O'nun gibi yaşamayı, O'nu sevmeyi bana nasip et. Âmin.

Kutlu yolculuğa sayılı günler kaldı. Dünyevi hazırlıklar bir şekilde yerine geliyor. Bedenim hazır ama ruhumu hazır hissetmiyorum. Hissedemiyorum, zira dünya ve sıkıntıları etrafımı çepe çevre sarmış durumda. Kurtulmalıyım bu kalıptan, kurtulmalıyım bu çileden. Döndürmeliyim Rabbime ruhumu ve gönlümü. Dönmeliyim Kâbe'ye. Dönmeliyim âlemlere rahmet Sevgili Peygamberime.

Bugün Çarşamba, Pazar Medine'ye hareket edeceğiz ve ilk olarak Allah Resulünü ziyaret edeceğiz. Hayat kılavuzumuzun eğitimine gidiyoruz. O'na karşı yüzüm yok, sünnetini hakkı ile yerine getiremedim ama O'nu seviyorum. Beni hac ibadetine O hazırlayacak. Her işte rehberim, önderim, örneğim O. Zira O, hep "ümmetim ümmetim" derdi. Beni Rabbinin huzuruna şuan olduğu gibi dünya kokusu ile göndermez. Beni çağırıyor; Allah'a, O'nun evine hazır gitmem için, hazırlamak için çağırıyor.

Allah'ım o kutlu çağrıcının çağrısını duydum ve hazırlanıyorum. Bana bu kutlu yolculuğu nasip et. Âmin.

16 Aralık 2006 / Sivas-İstanbul Uçuşu

Özlem ve Ayrılık

Yılların özlemini bitirmek için yolculuğa çıktık. Kavuşmak, Efendime. İlk durağımız Medine. Efendim, efendim, canım efendim.

Ve ayrılık, sevdiklerimden, oğlumdan, annemden, babamdan! Arkada gözyaşı bırakarak yola çıkıyorum. Herkes ağlıyor. Bu ağlama ayrılık ağlaması değil, sevda ağlaması. Yaratanın diyarına, sevgilinin diyarına bir kul daha göndermenin ağlayışı! Bu ağlayış gidememenin, hakkı ile kulluk edememenin ağlayışı. Bu ağıt sevginin ve özlemin ağıtı.

Selam ve gözyaşı yükü ile yola çıktık. Selamlar dillerde, yaşlar gözlerde, kulluk edememenin acizyeti ise gönüllerde hep bir ağızdan Resul'e selam söylendi. Ama yüce Mevlâ'ya gönülden kimse duymadan acizyetler bildirildi. Zira bende bu kutsal yolun yolcularını yolcu ederken öyle yapmamış mıydım? "Allah'ım; layık değilim, kulluk edemedim ama Sen Rahman-sın beni de çağır" dememiş miydim? Günahkâr dilimle "selam götürün Resulüme" dememiş miydim? Yıllarca selam gönderdim, şimdi ise ben götürüyorum.

Allah'ım bu yolculuğu tamamlamayı nasip et ve bana kolaylaştır. Âmin.

Manevi Vize Eyüb Sultan'dan

Bir makama çıkmak için çıkılacak makamın protokol kurallarını öğrenmek gerekir. Öğrenmek de yetmez, randevu almak gerekir. İnanıyorum ki Rabbim çağırdı, böylece randevumuzu aldık. Evine ve Resulüne yakında kavuşacağım.

Eyyüb el Ensari hazretlerini ziyaret etmek istedim. O'nun manevi müsaadesini almak, O yüce makama ziyaretin adabını sormak istedim. Biliyorum O beni duyuyor, ben O'nu duymasam da.

Ve O'nun manevi huzurundayım. Ey kendini saadet diyarından binlerce km uzaklıktaki bu beldeye İslam'ın ışığını taşımaya gelen yüce insan, selam sana, Allah senden razı olsun, makamını âli eylesin.

Sen nasıl giderdin sevgilinin huzuruna? Sadaka mı verirdin huzura varmadan? Bedenimi hazırladım, ruhumu nasıl hazırlayacağım? Bana yol göster ey güzel insan. Senin güzel arkadaşların hadis kitaplarında o güzel günlerinizi anlatıyor. Sen, Allah Resulü Muhammed Mustafa aleyhisselam Medine'ye gelince evinde misafir etmişsin. Kim bilir nasıl sevinmişsindir Allah Resulü evine gelince! Misafirlerin en güzelini ağırlamak çok güzel olsa gerek. Ya sonra, ayrılırken üzüldün mü? Üzülmez mi insan! Ama çok uzağa gitmedi. Sende O'nu görmeden uyuyamayanlardan mıydın? Tüm arkadaşların gibi Sen de aşkın zirvesindedir sanırım. Bu aşk değil mi seni İstanbul'u fethetiren.

Ey yüce sultan müsaadenle Peygamberimiz Muhammed Mustafa aleyhisselamımı ve Rabbimin Beyti Kâbe'yi ziyarete gidiyorum? Müsaadenle...

Ve Hasret Uçuşu Başladı

Yola çıkarken Rabbimden bu yolculuğu kolaylaştırmasını istemiştim. Şu an bu duamın kabul olduğunu müşahede ediyorum. Uçuşların çoğu Cidde'ye yapıyor, biz Medine'ye ineceğiz. Bu 5-6 saatlik otobüs yolculuğunu yapmamak demek. Böylece Medine'ye vardığımızda dinç olacağız. Bedenimin rahatlığı ruhumu serbest bırakıyor, tefekkür etme imkânı buluyorum.

Bu kalkışın inişi Medine, Allah Resulünün evi. Sabah namazında Mescidi Nebevi'de olacağız. Yatsı namazını Eyyüb el Ensari'nin yanında kılmıştık, sabah namazını Allah Resulünün yanında kılaacağız. Belki nasip olurda cennet bahçesinde kılarız namazımızı, inşaallah.

Allah Resülü Muhammed aleyhisselamın misafiri olmaya gidiyorum. Biliyorum misafirlige eli boş gidilmez. Küçükte olsa bir hediye götürülür. Ama ben aczimi ve ümmetinin selamını götürüyorum.

Ya Resûlullah, Sana hakkı ile ümmet olmadım, sünneti seniyyene uyamadım. Yüzüm yok ama başkada gidecek kapım yok. Hani sahabelerin bir günah işledikleri zaman sana koşup "ben yandım ya Resûlullah" diyorlardı ya işte ben de yandım, birçok günah işledim. Şimdi ferman sende ya Resûlullah. Boynum kıldan ince sana geliyorum. İster kes, ister... Ama ne olur beni ümmetin olmaktan ayırma.

Allah'ım bu yolculukta Resulüne tam bir teslimiyetle bağlanmayı ve O'nun sünnetine uymayı nasip et. Sen her şeye kadirsin Allah'ım.

Ve Kavuşmak

Hasret uçuşu bitti ve buram buram İslam kokan topraklardayız. Allah Resulü Mekkeli müşriklerin zulmünden kurtulmak ve İslam'ı yaşamak ve yaşatmak için Medine'ye hicret etmişti. Bense nefsimin zulmünden kaçmak için buradayım.

Bu makama hediyeşiz geldim. Ama çok isteğim var. Zira burada istekler geri çevrilmiyor.

Ve âlemlere rahmet Efendim Muhammed Mustafa aleyhisselamın huzurundayım.

Beni benden çok düşünen, ümmetim ümmetim diyen gözümün nuru Efendimin mescidindeyim, burası çok kalabalık. Binlerce, hatta on binlerce insan var. Bu kadar insan arasında selama girebilmek çok çaba gerektiriyor.

Kendimi gönüllerinde peygamber sevgisi ile dolu bu insan selinin akıntısına bıraktım ve artık huzurdayım. Efendimin huzuruna hac dönüşü gelecektim, temizlenip gelecektim, ama olmadı, günahkâr olarak huzurdayım.

Allah'ın rahmeti ve selamı üzerine olsun ey Allah'ın Habibi!

Allah'ın rahmeti ve selamı üzerine olsun ey âlemlere rahmet olarak gönderilen!

Allah'ın rahmeti ve selamı üzerine olsun ey Peygamberlerin Efendisi!

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerine olsun ey Nebi!

Allah'ın rahmeti ve selamı sana, aile efradına, tüm ashabına, ehl-i beytine ve diğer peygamberlere ve salih kullara olsun.

Ya Resûlullah, Rabbimiz Kur'an'ında: *“Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler de Allah'tan bağışlanmayı dileseler, Resûl de onlar için istiğfar etseydi Allah'ı ziyadesiyle affedici, esirgeyici bulurlardı.”* (Nisa, 64) buyuruyor. Dilim varmıyor günahlarımı söylemeye ama işte huzuruna geldim ve Rabbimden bağışlanma diliyorum. *“Kabrimi ziyaret eden Beni hayatta iken ziyaret eden gibidir”* buyuruyorsun. Bu aciz ümmetine Mevla'mızdan benim için af diler misin? Şefaata ya Resûlullah!

Allah'ım! Ona yakınlık, yücelik ve yüksek dereceler ver. Onu, vaat ettiğin Makam-ı Mahmud'a ulaştır.

Ve sadık halifenin huzurundayım.

Ey sadık insan, Allah'ın selamı üzerine olsun. Ey güzel halife Allah'ın selamı üzerine olsun. Ey Peygamber arkadaşı ve sırdaşı selam sana.

Sen, Allah Resulünü seversin, O'da seni sever. Ne olur bu aciz için Peygamber Efendimizden af dilesen. Kapına geldim Allah dostu, bana yardımcı ol!

Rabbim seni en güzel şekilde mükâfatlandırın. Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerine olsun.

Ve adil halifenin huzurundayım.

Ey emirel mü'minin selam sana. Ey İslam'ı güçlendiren selam sana. Ey putları kıran selam sana. Allah seni en güzel şekilde mükâfatlandırın. Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerine olsun.

Gözler Onları Arıyor

Buram buram İslam kokan şehir, Medine. Asrı Saadet'teki yapı bugün yok ama bu topraklar o topraklar. Akif demişti ya "Toprak diyerek geçme tanı", işte bu topraklarda Peygamber Efendimiz ve arkadaşlarının hatıraları var.

Gözlerimi kapatıp o günkü olayları düşündüğümde kendimi o mekânda, o anda hissediyorum. Bir film şeridi gibi olaylar gözümüzün önünden geçiyor. Olayları ve o güzel insanları tek tek hatırlıyorum.

İlk, Hz. Ebu Bekir radiyallahu anh Efendimiz aklıma geliyor. Tüm malını mülkünü hatta üzerindeki elbisesini bile Allah yolunda vermiş ve hasıra bürünmüş halini hatırlıyorum. Ve tüm meleklerin hasıra bürünmesi! Ne güzel insan, ne güzel dost!

Sonra Hz. Ömer radiyallahu anhanın Peygamberimizin vefatını kabullenmemesi geliyor gözümün önüne. Kolay mı en sevgilinin ölümünü kabullenmek. Hz. Musa gibi Rabbimizle görüşmeye gitti gelecek diyordu adil Ömer radiyallahu anh ama gerçek bu değildi. Sonrasında Hz. Ebu Bekir radiyallahu anh Efendimizin hutbesi...

Hz. Fatıma radiyallahu anha geliyor aklıma. En sevgilinin en sevgilisi, Resul'e ilk kavuşan güzel insan. Elleri nasırlı, 26 yaşında bu dünyadan ebedi dünyaya göçen Efendimizin can kızı...

Meleklerin bile hayâ ettiği Hz. Osman Efendimiz geliyor aklıma. Allah

Resûlulunun “Meleklerin hayâ ettikleri bir kimseden, ben nasıl hayâ etmem” buyurduğu, iki nur sahibi (zinnureyn) Peygamber damadı.

Cesur ve yürekli insan Hz. Ali radiyallahu anh Efendimiz geliyor aklıma. Zekâsını, bilgeliğini ve cesaretini hatırlıyorum.

Allah’ın kölesi Hz. Bilal radiyallahu anh geliyor aklıma. Her vakit ezanla birlikte onu hatırlıyorum. Allah Resulünün vefatından sonra Medine’ye tekrar gelip ısrarlar üzerine ezan okuması ve ezanı tamamlayamamasını hatırlıyorum. Ve insanın boğazı düğümleniyor... Allah Resulü tekrar hayatta sanki...

Ve şehitlerin efendisi Hz. Hamza radiyallahu anh, Peygamberimizin en zor zamanlarında onun destekçisi olmuş yüce insan. Seni hatırlamamak, senin için göz yaşını dökmek ne mümkün...

Ve diğer sahabeler ve olaylar tek tek gözümün önünden geçiyor, adeta Asr-ı Saadet’i yaşıyorum. Ve Ya Resul bende senin safındayım, müminlerin yanındayım diye haykırıyorum.

Beyazlar Siyahların Ayakları Altında

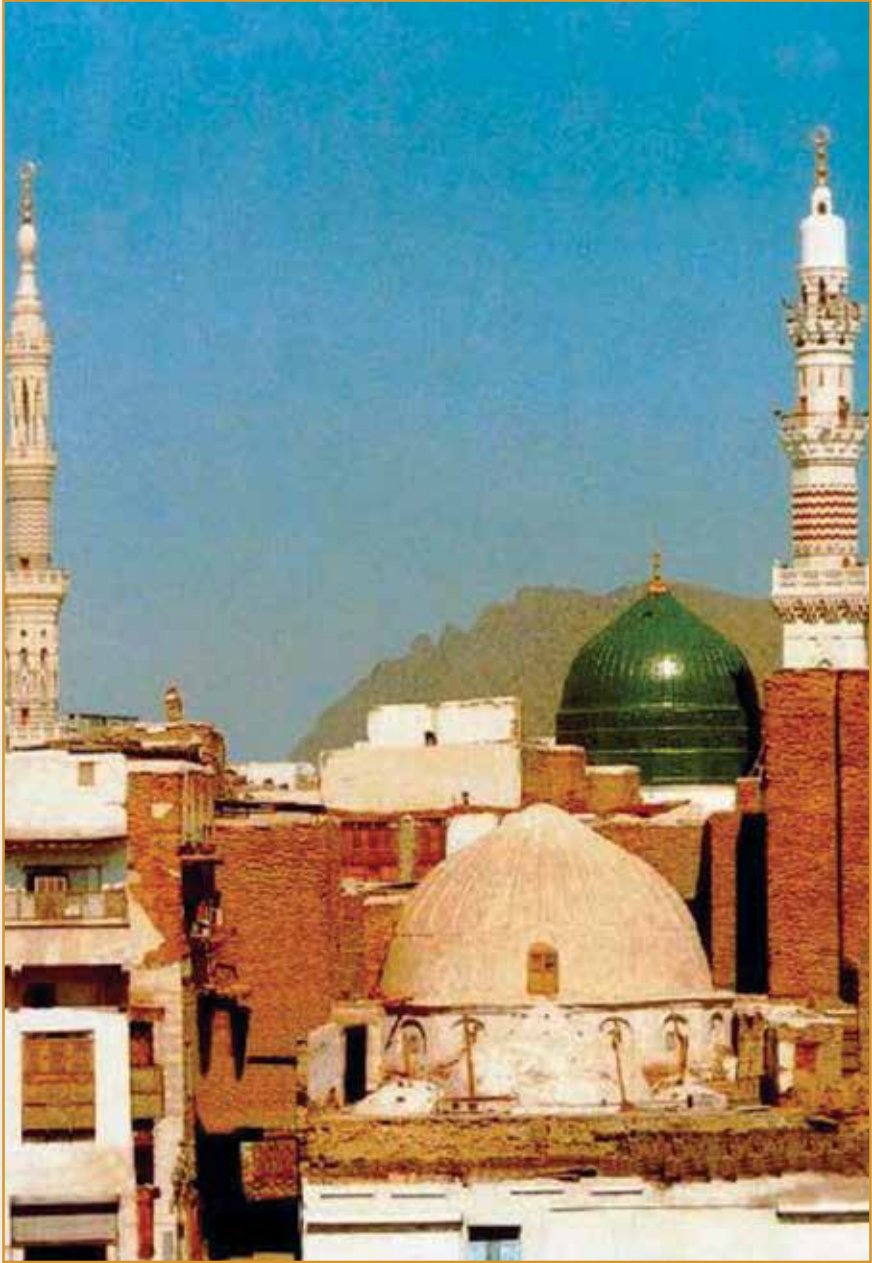
Dün olduğu gibi bugün de ırkçılık dünyada kol geziyor. Maalesef benim ülkemde de var. Kendi ırklarının üstün olduğunu, Allah'ın onları diğer insanlardan üstün yarattığını düşünüyorlar.

Kendi rengi dışındaki insanlara değişik gözle bakan insanlar her tarafta var. Rengi ile övünen insanlara Allah yaratılış hikmeti ile cevap vermiş: Siyahi insanların ayaklarının altı ve ellerinin içi beyazdır. Adeta işte övündüğünüz şey ayaklarımın altında diyorlar.

Bu mekânda her renkten insan var ve hepsini de göz yaşı dökerken görebiliyorum. Niçin ağlıyor bu insanlar? Bunları ağlatan Allah ve Resul aşkından başka bir şey midir? Aynı Allah'a, aynı peygambere, aynı kitaba inanıyorsa bu ayrılık, bu yanlış düşünceler niye? Allah bizi bir ana ve bir babadan yaratmadı mı? Kur'an da Allah yaratılış hikmetimizi anlatmıyor mu?

Rabbimizin, “*Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkmanızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır.*” (Hucurat, 13) emri ilahisini hiç okumadık mı?

Hesap günü Allah rengimize, ırkımıza, ülkemize bakmayacak. Önce ismi Muhammed olanlar, sonra diğerleri hesaba çekilecek ve sadece amel defterlerimize bakılacak. Bu defteri bir Allah bilir, birde sahibi! Allah'ım defterimizi temiz eyle ve sağımızdan ver. Âmin.

Kur'an'ın İndiği Mekânda Kur'an Okumak

Gece okunan Kur'an'ın hazzı ile gündüz okunan Kur'an arasında nasıl bir fark varsa, burada bu kutsal mekânlarda okunan Kur'an diğer yerlerden çok daha büyük bir haz veriyor insana. Arapça bilmiyorum ama ruhumu çok derin anlamlar hissediyor.

Kur'an'ın mealini okuduğumda ise çok daha iyi algılayabiliyorum. Adeta her ayeti okuduğumda düşünüyorum, Rabbimizin mesajını tefekkür ediyorum.

Rastgele bir sayfa açıp okumaya başlıyorum. Ve ayetlerin bana hitap ettiğini hissediyorum. Daha önce defalarca okuduğum halde ilk kez okuyor gibi heyecan veriyor ayetler. Birbirinden güzel ve anlamlı ayetler arasında huzur buluyorum. Burada insanın Kur'an'ı elinden bırakması gelmiyor.

Bazen ayetleri okurken o ayetin indiği anı ve olayları hatırlıyor, hayal dünyamda o ana gidiyorum. Ashabın Peygamberimiz'den ilk kez dinlediği gibi ben de dinliyorum. Hayal dünyam beni güzelliklerden güzelliklere taşıyor, ruhum Asr-ı Saadet'in engin denizlerinde yüzyür adeta.

Kur'an'ın önemini burada çok daha iyi algılıyorum. Gönlümün sadece onunla huzur bulacağını görebiliyorum. Ve dua ediyorum: “Allah'ım beni Kur'an'ını sürekli okuyan bir kul eyle. O'nu anlamayı ve O'nun hükümleri ile yaşamayı nasip eyle”

Yürekleri Titreten Mekan: UHUD!

Uhud'a gideceğimi duyunca bile bir hüzün kaplıyor içimi. Seyyidi Şüheda Hz. Hamza radiyallahu anhayı ziyaret etmek heyecan ve hüzün veriyor.

Ve Uhud meydanındayım.

Uhud dağı kırmızı toprağı ile Uhud meydanını gözlüyor. Adeta savaş yeni olmuş ve her taraf şehitlerimizin kanı ile toprak kıpkırmızı olmuş. Kılıç seslerini hissediyorum. O anı yaşıyorum.

O an orada olmak, Resûlullah'ı koruyan bir sahabe olmak istiyorum. Orada olmak, Hz. Hamza radiyallahu anhaya gelen mızrağın önüne durabilmek isterdim. Zira Allah Resulü O'nun için çok üzülmüştü. İstemezdim Resulümün üzülmelerini, istemezdim O güzel insanın ölmesini. Ama O şuan Seyyidi Şüheda.

Sancağı görebiliyorum, Mus'ab radiyallahu anhin elinde. Bir elinde sancak, bir elinde kılıç. Genç öğretmen, önder insan, şemali Peygamberimiz'e en çok benzeyen insan, artık şehitler kervanında. Vücudunda kılıç darbesi almadık yer kalmadığı halde sancağı bırakmayan güzel insan, Allah senden razı olsun.

Bir ses duyuluyor savaş meydanında: Allah Resulü öldürüldü. Mus'ab radiyallahu anhi Allah Resulü sanmışlardı. Bir ses daha duyuluyor: Allah resulü öldü ise siz ne diye yaşayacaksınız, kalkın ve ölü. Ve kalktı tüm

sahabe, bir kez daha hücum ettiler. Öyle bir hücum ki düşmanı darma-
dağın etti. Lakin okçular, söz dinlemeyen güzel okçular, yerlerini terk
ediyorlardı. Ve hüsrana. Kazanılan savaş kaybediliyordu.

Savaş hüzünlü başlamamış mıydı? Peygamberimiz savunma savaşı yapalım
demişti. Genç sahabeler, Bedir'e katılmayan sahabeler meydan savaşı ist-
iyorlardı. Meydan savaşına ısrar edildiğini gören Peygamberimiz evine
girip zırhını giymişti. Zırhını giydiğini ve yüz ifadesini gören sahabeler,
Ya Resûlullah senin dediğin olsun diyor ama Peygamberimiz **“Bir pey-
gamber giydiği zırhı çıkarmaz”** diyordu.

Ve Peygamber Efendimiz savaş meydanında. Büyük Peygamber, büyük ko-
mutan. Mükemmel bir meydan savaşı projesi belirliyor. Arkasında Uhud
dağı, solunda okçular tepesi, karşıda müşrikler. Plan mükemmel ama pla-
na uyulursa.

Ve uymamışlardı. Ordumuz dağılmış, Peygamber Efendimiz'in etrafını müş-
rikler sarmıştı. Bir grup sahabe canla başla Efendimiz'i korumaya çalı-
şıyordu. Ama tek tek şehit düşüyorlardı. Bir kadın sahabe elinde kılıç
Peygamberimizin bir sağında, bir solunda, bir önünde, bir arkasında.
Kocasını şehit vermiş, oğullarını şehit vermiş ama O Allah resulü nerede
diyordu. Nesibe Binti Kab'ın yüreğinde öylesine bir resul sevgisi vardı ki,
O'nun için ölmeye hazırdı.

Ve Peygamberimiz'in mübarek dişleri kırılıyor, zaman duruyordu. Allah, Al-
lah... Allah zamanı durduruyordu. Ve ilk kan yere düşecek olursa Al-
lah yeryüzünü helak edecek. Rabbimiz Cebrail aleyhisselame, “Kulum
Muhammed aleyhisselamin kanı yere düşmeden yetiş” diyordu. Cebrail
aleyhisselam semadan o kadar hızlı iniyordu ki neredeyse kanatları yana-
caktı. Ve kan yere düşmeden yakalanıyordu. O kan yere düşse idi halimiz
nice olurdu. Sevenin sevdiğine dokundunuz mu, seven sevdiği için size
dünyayı zindan eder.

Peygamberimiz Bana Salât Ediyor

Saat gecenin üçü, Mescidi Nebevi'ye gitmek için hazırlık yapıyoruz. O ara gözüme bir kitap takılıyor, okumaya başlıyorum. Peygamber Efendimiz'in kendisine verdiğimiz selama ve getirdiğimiz salâvatlara karşılık verdiğinden bahsediyor. Ne büyük nimet Allah'ım. 1400 yıl sonra bile O'nun ile konuşma fırsatı verdin, hamd olsun sana.

Aklıma okunan salâvatlardan sonra Rabbimiz'in bin melek yarattığı geliyor. Ve bu melekler de bize salât ve selam ediyor. Üstelik kıyamete kadar sürecek bir salât ve selam. Allah'ım çok lütufkârsın. Bu günahkâr bedenime ne kadar nimet veriyorsun. Rahmansın, Rahimsin.

Rabbimiz ahzap suresinde ***“Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salâvat getirirler. Ey müminler! Siz de ona salâvat getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin.”*** buyuruyor. Medine'de günlerimiz bu emri ilahi doğrultusunda salâvatlarla geçiyor, elhamdülillah.

Beş Vakit Cenaze Namazı

Burada namazlar çok farklı. Vakit namazlarında farzı kıldıktan hemen sonra, sünneti kılmadan cenaze namazına duruyoruz. Her vakitte mutlaka cenaze oluyor. Bazen birkaç defa kıldığımız oluyor. Yani her vakit ölümü hatırlıyoruz. Ölen insanların kim olduklarını bilmiyorum. Ama çok şanslı insanlar. Cenazeleri Mescidi Nebevi'de on binlerce insan tarafından kılınıyor ve Cenneti Baki'ye defnediliyor. Ölümün güzeli bu olsa gerek. Rabbim bana da ölümün güzelini ve imanlısını nasip et. Âmin.

Peygamber Efendimiz güç yetirenler Mekke ve Medine'de ölsünler buyuyor. Bu kutsal topraklara gelen her müminin arzusudur buralarda ölebilmek. Özellikle Hac ibadetini yapıp temizlenen insanlar Medine'de ölmeyi arzu ederler. Cenneti Baki'ye defnedilip Peygamber Efendimizin komşusu olmak isterler.

Gönül Kiblesi

Medine'yi karış karış geziyoruz. Gezdiğimiz her yer bizi Asr-ı Saadet'e götürüyor. Burası iki kibleli mescit.

O günlerde Yahudiler "Muhammed ve ashabı kiblenin neresi olduğunu bilmiyorlardı, biz onlara yol gösterdik." gibi laflar yayıyorlardı. Peygamberimiz bu sözlerden çok rahatsız olmuştu.

Bunun üzerine gözlerini göğe dikerek Rabbimiz'den bir haber bekliyordu. Gönülünden Kâbe'nin kible olmasını istiyordu. Mekke'de iken Rukni Yemeni ile Hacerul Esved tarafında kılarak hem Kabe'ye hem de Mescidi Aksa'ya birlikte yönelirdi.

Ve bir gün davete gittiği bir ashabının evinde öğle namazını kılariken vahiy geldi. *"(Ey Muhammed!) Biz senin yüzünün göğe doğru çevrilmekte olduğunu (yücelerden haber beklediğini) görüyoruz. İşte şimdi, seni memnun olacağın bir kibleye döndürüyoruz. Artık yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir."*

Bu vahiy geldiğinde Efendimiz namazı yarılmişti. Namazda iken hemen yönünü Kâbe'ye döndü. Böylece burası iki kibleli bir yer oldu. Daha sonra müminler buraya bir mescit yaptılar.

Bizde burada iki rekât namaz kılıyor ve o günleri hatırlıyoruz. Vahyin yeni geldiğini düşünerek, Kâbe'ye ilk kez dönüyormuş gibi namaz kılmak insana ayrı bir huzur veriyor.

İlk İslam Üniversitesi: Ashabı Suffe

Mescidi Nebevide yerleri bugün bile bilinen yerlerden biride Ashabı Suffe nin bulunduğu yer. Burası biraz yüksekçe ve etrafı çevrilidir. Müminler burayı da doldurmuş durumda. Burasını boş bulmak mümkün değil.

Burada oturan sahabeler zahiri ve batini ilimde yetişmişlerdi. Bu bölümde oturarak bir anlamda manevi bir yetişme ortamının feyzini bekliyorsunuz. Kendinizi o günlere götürüp, en güzel öğretmenin eğitimine giriyorsunuz.

O kutlu öğretmenin yetiştirdiği güzel insanlardan biri de ben olmak isterdim. O güzel insanlar öyle yetişmişlerdi ki, her biri gözde insanlar olmuşlar, her biri birer öğretmen olmuşlardı.

Bunlardan Hz. Ukbe radiyallahu anh âlim sahabeler arasına girmişti. Hz.

Ukbe, Peygamberimizin zamanında içtihat edebilecek seviyede idi. Hatta bir defasında Peygamberimiz kendisine müracaat eden iki davalı hakkında hüküm verme işini ona bırakmıştı. Peygamber Efendimiz Ukbe radiyallahu anhaya “**Kendi içtihadına göre hüküm ver. Eğer hükmünde isabet edersen sana on sevap verilir. İsabet etmezsen bir sevap kazanırsın**” buyurmuştu.

Ya Ebu Hureyre radiyallahu anhayı hatırlamamak mümkün mü? Genç yaşta kendini Allah Resulünün eğitimine bırakan bir sahabe. Müslüman oluşundan Peygamberimiz’in vefatına kadar Allah Resulü’nün yanından hiç ayrılmamıştı. Peygamberimiz’e olan sevgisi Efendimiz’in mübarek dudaklarından çıkan her sözü ezberletmişti. Bu sevgiyi bugün bizler hadis kitaplarında O’ndan gelen rivayetlerin çokluğu ile görüyoruz. Ebu Hureyre radiyallahu anh en çok hadis rivayet eden sahabe olması dolayısıyla Peygamber düşmanlarının ilk saldırdığı insandır bugün. Ona saldırarak hadisleri yok saymaktalar, bununla da sünneti inkâra zemin hazırlamaya çalışmaktalar. Ey güzel insan, ey Resul aşığı biz bu müsteşriklerin amacını biliyoruz. Sen bize Efendimiz’in sözlerini taşıdın, Rabbim senden razı olsun, bizlere de bu güzel sözlerle amel etmeyi nasip eylesin.

Sürekli Öğreniyorum

Mescidi Nebevi’de namaz kılabilmek için erken gelmek gerekiyor. Zira çok kalabalık, bu kalabalıkta yer bulmak zor oluyor. Vakit akşam namazı vakti, beklerken akşam ezanı başlıyor. Burada ezanlar bir başka güzel. Huşu ile dinliyoruz. Bizler kamet beklerken bazı insanlar kalkıp namaz kılıyorlar. Bense oturuyorum.

Sonradan öğreniyorum ki bu insanlar tahiyatül mescid namazı kılıyorlar. İlim ehli bir hocamdan Peygamber Efendimizin ezan ile kamet arasında namaz kılınmasını buyurduğunu öğreniyorum. Bu uygulama ile cemaate yetişmek mümkün oluyor. Çok doğru bir uygulama olduğunu görüyorsunuz.

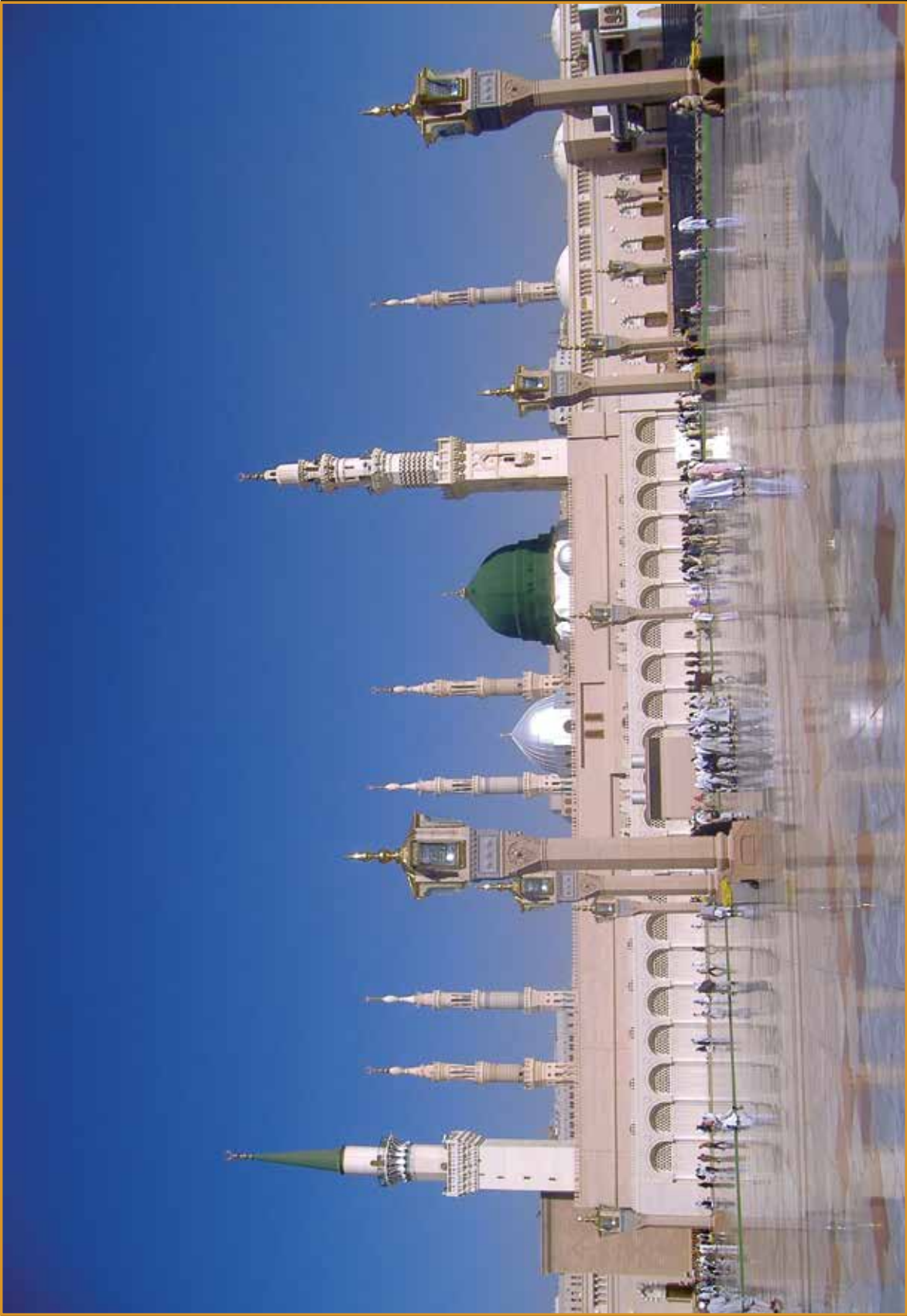
Bu durum karşısında bir kez daha ne kadar cahilim diye düşündüm. Bu büyük kongrenin bana öğreteceği çok şey var. Yaşamayı ve yaşatmayı, benzerlikleri ve farkları burada öğreneceğim.

Bu benim için bir eğitim kongresi olacak. Hem de görsel bir eğitim. Tüm güzellikleri ve farklılıkları görebileceğim.

Benzerliklerimi görerek İslam ümmetinin ne kadar ortak yönü olduğunu fark ediyorum. Renkleri farklı insanlarla aynı yaşamı aynı şekilde paylaşmak çok güzel bir duygu.

Farklılıkları görmek, onları kabullenmek ve İslam’ın zenginliğini hissetmek, hoşgörümün gelişmesini sağlıyor.

Bu benzerlik ve farklılıklar İslam’ın evrenselliğinin en güzel kanıtı olsa gerek. Bir kez daha bu nimetler için Rabbime hamd ediyorum.

Allah Rasulü Bizi Duyuyor

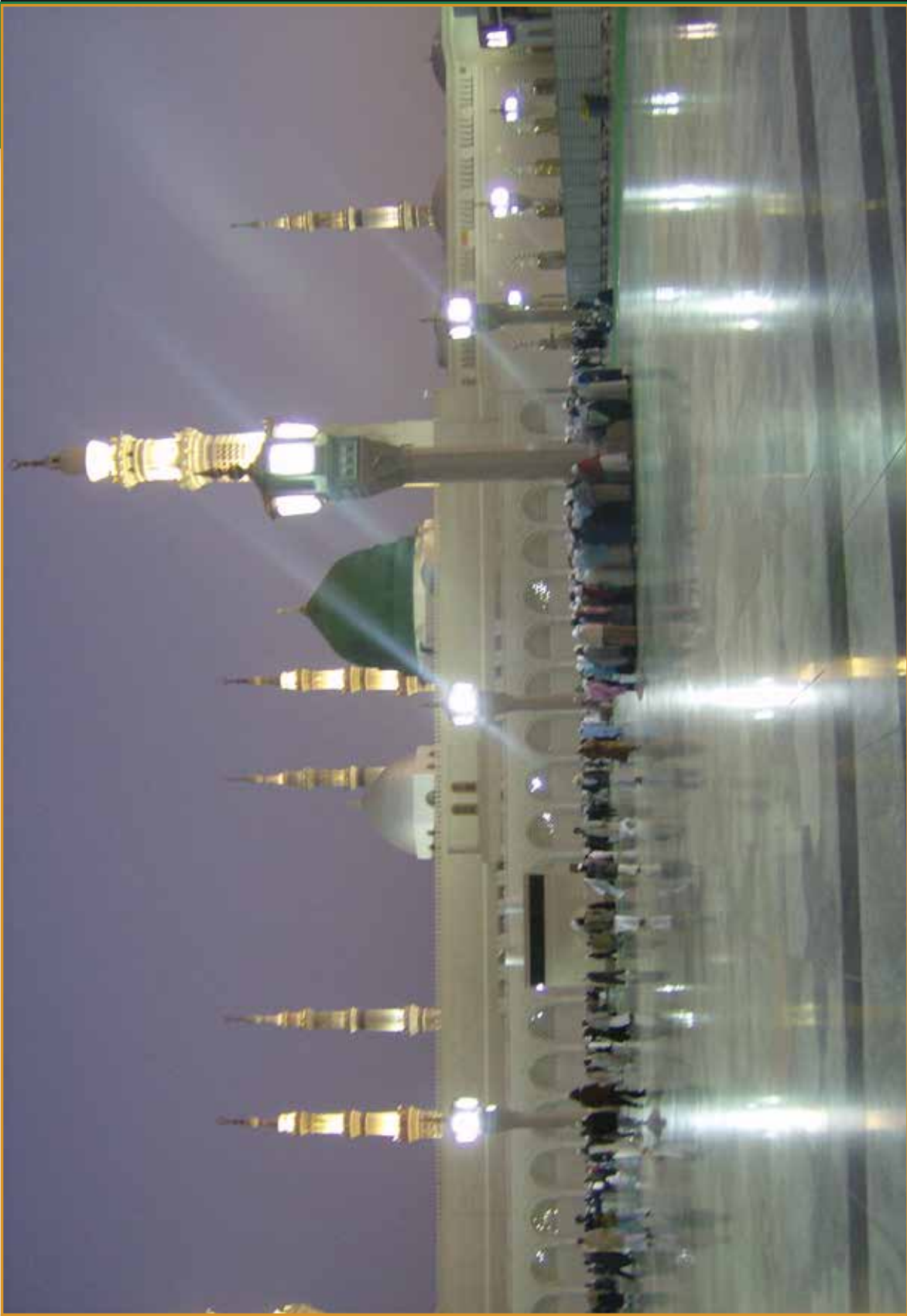
Mescidi Nebevi’de bulunduğumuz sürece gönlümüz sürekli Peygamberimiz’in huzuruna çıkmayı arzu ediyor. Çok kalabalık olduğu için ölçülü bir şekilde selama giriyoruz. O’nun huzurunda kemali edeple duruyor, salât ve selam ediyoruz.

İslam kaynaklarından öğrendiğimiz kadarı ile kabrinde bulunan insan hayat-taki insanların konuşmalarını duyar. Bu sebeple o mekânda boş şeyler konuşmuyoruz. Gönlümüzü ve bedenimizi her an O’nunla birlikteymiş gibi tutmaya çalışıyoruz. Ve yine biliyoruz ki Peygamber Efendimiz verilen her selamı alır ve karşılık verir. Ben duyamıyorum ama biliyorum ki bu selamı duyan Allah’ın veli kulları var.

İmanı tam, ibadeti eksik bir kul olarak O’nun güzel sesini duyamayacağımı biliyorum. Ama selamdan geçerken kendinden geçen insanlara yakın durmaya çalışıyorum. Zira bu büyük nimet karşısında heyecanın fiziksel değişimini kardeşlerimde görüyorum. Adeta ben de buradayım dercesine gözü yaşlı insanların yanına sokuluyorum. Ve tüm vücudum bu manevi ortamı hissediyor.

Gözlerinizin yaşını tutamıyorsunuz. Etrafınızdaki her insan sevgilinin huzurunda ağlıyor. Belki onlar, Allah Resulü’ne kavuştukları için sevinç gözyaşı döküyor, ama ben O’na hakkı ile ümmet olmadığım, O’nun sünnetine sahip çıkamadığım için ağlıyorum. Yüzüm yerde, kaldırmak ne mümkün, mahcubum!

Affet ya Resûlullah!

Edep Yahu!...

Büyüklerimizin “illa edep illa edep” sözünün anlamını burada daha iyi anlıyorum. Anne babamın küçük yaşlarda bana kazandırmaya çalıştığı edebî önemini çok daha iyi anlıyorum. Her işin başı edep!

Farklı tenden, farklı ülkeden, farklı mezhep ve farklı bilgi seviyesinden binlerce insan var burada. Mescidi Nebevî’deyiz. Kemali edep ile diz çöküp Allah Resulünün mescidinde, O’nun misafiri olduğumuzu hatırımızdan çıkarmadan oturuyoruz. Ev sahibine karşı bir kusur işlemekten son derece sakınıyor, iyi bir misafir olmaya çalışıyoruz.

Herkesin aynı bilinçte olmadığını görüyoruz. Bizler Mescidi Nebevî’de ayaklarımızı uzatıp asla oturmuyoruz. Ayaklarımızı edebe mugayir bir şekilde Allah Resulü’nün kabrine veya kıbleye uzatan insanlar gördüğümüzde yüreğimiz burkuluyor. Bu güzel mekânda bunlar olmaz diyoruz. Anne babamızın yanında bile ayağımızı uzatamazken burada olmaz diyorum. Fakat onları kınamıyor, onlara dua ediyorum bu hatalarından vazgeçsinler diye.

Ya mescide yüksek sesle konuşanlar. Rabbimizin **“Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber’in sesinin üstüne yükseltmeyin”** (Hucurat, 2) emri ilahisi aklıma geliyor. Bu ayet geldiğinde sahabeden Sabit b. Kays radiyalahu anh yüksek sesli bir insan olduğu için mescide bir süre gelmemişti. O güzel insanların hassasiyetini bizim de yakalamamız gerekir.

Burası kemali edebe riayetini en fazla gösterileceği yer olması gerektiğini düşünüyorum.

Edep Örneği Şair

Tarih sayfalarında Peygamber Efendimize karşı edebın güzel bir örneğini buluyorum. Bu örnek peygamber aşığı bir ecdadımız, şair Nabi.

Osmanlı Medine'ye bir sürre alayı gönderir. Alayın başında bir paşa vardır. O günün şartlarında yolculuk çetin. İnsanın yorulmaması mümkün değil. Paşa da yorulmuştur ve Medine yakınlarında konakladıklarında uzanarak yatmıştır. Fakat ayaklarının geldiği yön Medine yönü, yani Efendimiz Kabri Şerifi tarafıdır.

Bu durumu gören şairimiz Nabi üzüdür. Bu hareketin yanlış olduğunu düşünür ve gönlünden diline şu mısralar gelir.

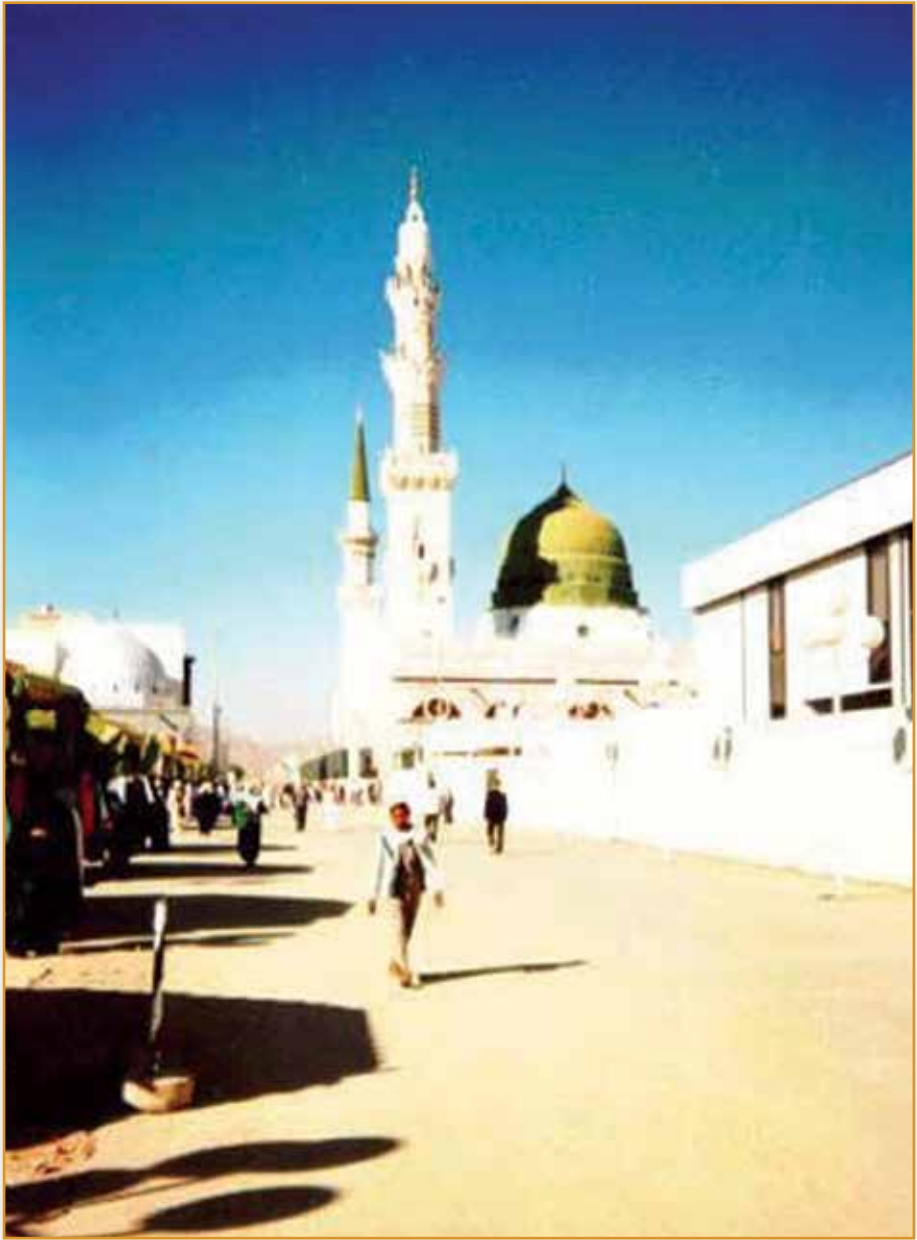
Sakın terk-i edepten kuyi mahbub-i Huda'dır bu;

Nazargahı ilahidir, makam-ı Mustafa'dır bu!

Murat-ı edep şartıyla gir Nabi bu dergaha,

Metaf-ı kudsiyandır, busegab-ı enbiyadır bu!

Daha sonra bu şiiri duyan paşa Nabi'ye çıkışır.

Gece istirahattan sonra seher vakti yola koyulurlar ve sabah ezanları ile Medine'ye girerler.

Minarelerde bir kaside okunmaktadır. Kasideyi dinlediklerinde Nabi'nin şiiri olduğunu farkederler. Paşa müezzine sorar, nedir bu okuduğunuz? Müezzine bu kasideyi gece rüyasında Peygamber Efendimizin kendisine öğrettiğini, Nabi isimli bir ümmetin geleceğini haber verdiğini ve Nabi'yi kendi şiiri ile karşılaşmasını söyler.

Nabi, Peygamberimizin kendisine ümmetim diye bahsetmesi karşısında kendinden geçmiştir. Peygamber Efendimiz'in yıllar sonra kendisine ümmetim demesi çok güzel olsa gerek.

24 Aralık 2006 – Medine

İlk Seçim Yeri Ve İlk Halife

Medine'nin tarih kokan sokaklarında dolaşıyorum. İlk durağım Hz. Ebu Bekir Efendimizin radiyallahu anh halife seçildiği yer. Burası Mescidi Nebinin batısına düşüyor. Ve mermer olmayan tek toprak parçası. Burası bir park ve yemyeşil, bu yeşillik sizi seçim anına taşıyor.

Peygamberimiz'in irtihali üzerine halifeliğin önemini bilen sahabeler bir an bile vakit kaybetmeden halifelerini seçmişlerdi. Tüm sahabe biat etmişti Hz. Ebu Bekir Efendimize radiyallahu anh. Bugün bizse başsız ve biatsız bir o tarafa bir bu tarafa savrulup gidiyoruz.

25 Aralık 2006 – Medine – Mescidi Nebevi

Ve Ayrılık Vakti, Son Selam

Bugün Medine’de son günümüz. Yatsı namazını müteakip Medine’den, Allah Resulünün misafirliğinden ayrılacağız. Yatsı namazı ile kırk vakit namazı tamamlamış olacağız.

.....

Ve son kez selamda, Allah Resülü’nün huzurundayım. Veda vakti artık! Bedenim için veda edeceğim ama ruhum burada, Allah Resulünün yanında.

Salat ve selam sana ey Allah’ın Resülü...

Bu selam başka selam. Niçin herkes ağlıyor, yoksa onların da mı son selamı. Ayaklarım gitmek istemiyor, ayrılmak istemiyor gönlüm buradan...

25 Aralık 2006 – Medine

Elveda Medine

Elveda sevgilinin diyarı, elveda güzel şehir, elveda Uhud, elveda Baki mezarlığı, elveda güzel insanların yurdu, elveda Efendimin diyarı, elveda Medine.

Gözüm yeşil Kubbe'de, gönlüm Allah Resülü'nde. Bedenim ayrılıyor ama gönlüm burada. İnsan buraları terk etmek istemiyor ama ne çare ayrılıyoruz. Ayrılık çok zor! Kendimi teselli ediyorum tekrar geleceğim diye. En kısa zamanda gelmek üzere ayrılıyorum.

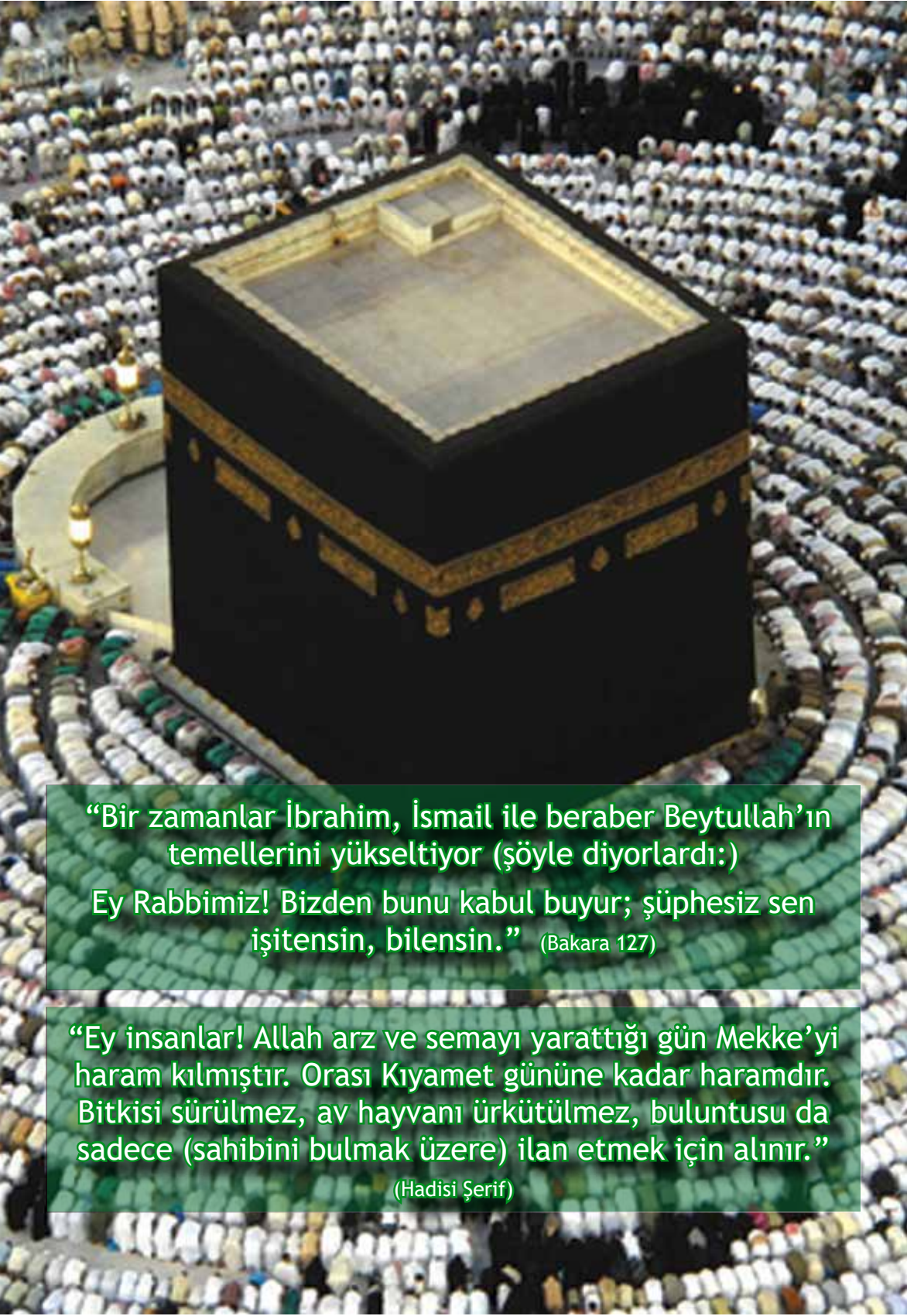
Ay doğdu üzerimize
Veda tepesinden
Şükür gerekti bizlere
Allah'a davetinden

Sen güneşsin sen aysın
Sen nur üstüne nursun
Sen süreyya ışığıydın
Ey sevgili Ey Rasul

Ey bizden seçilen elçi
Yüce bir davetle geldin
Sen bu şehre şeref verdin
Ey sevgili hoş geldin

Ey Rasul sana söz verdik
Doğruluktan ayrılmayız
Sen ey esenlik yıldızı
Senin sevginle doluyuz

“Bir zamanlar İbrahim, İsmail ile beraber Beytullah’ın temellerini yükseltiyor (şöyle diyorlardı:)

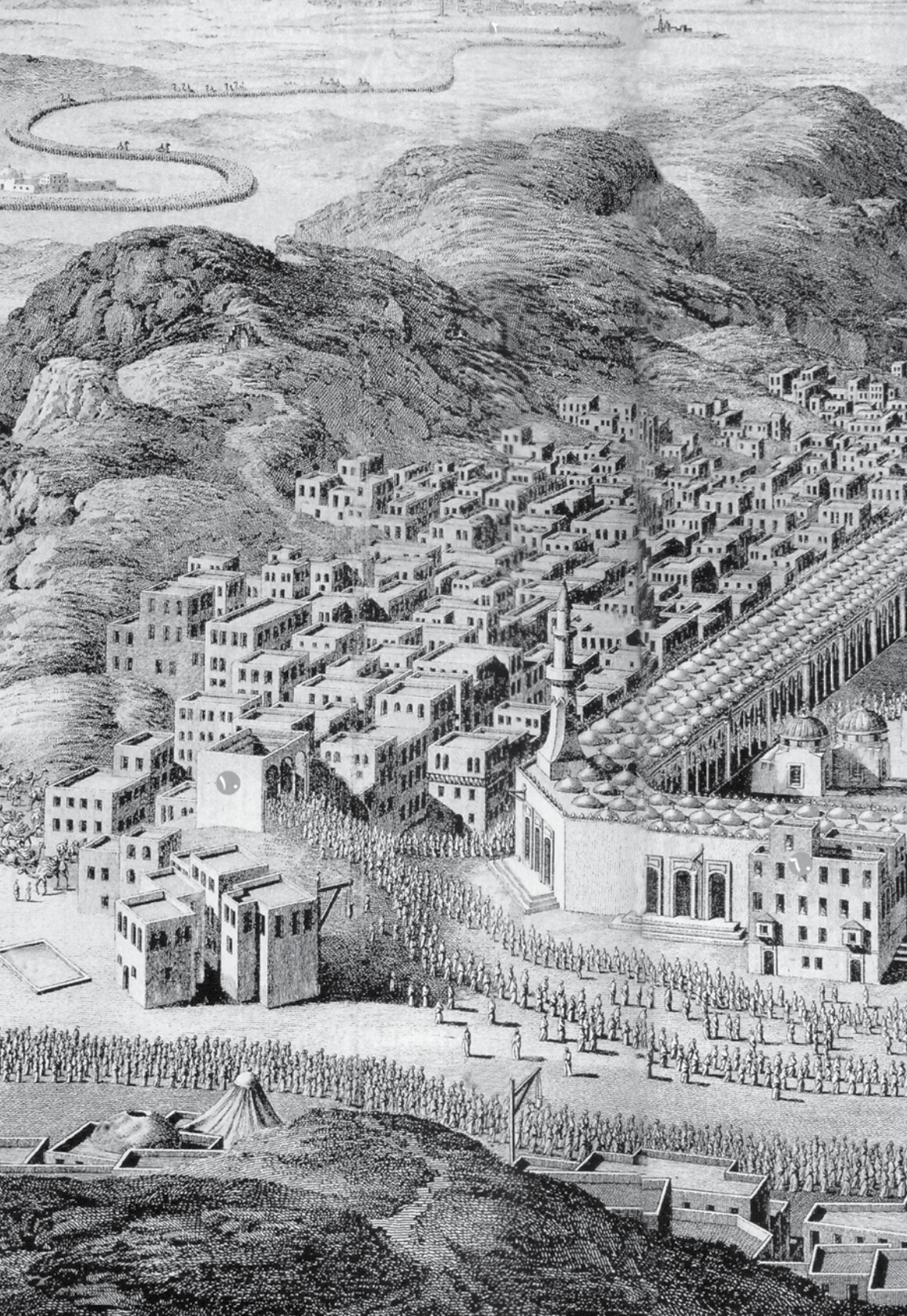
“Ey Rabbimiz! Bizden bunu kabul buyur; şüphesiz sen işitensin, bilensin.” (Bakara 127)

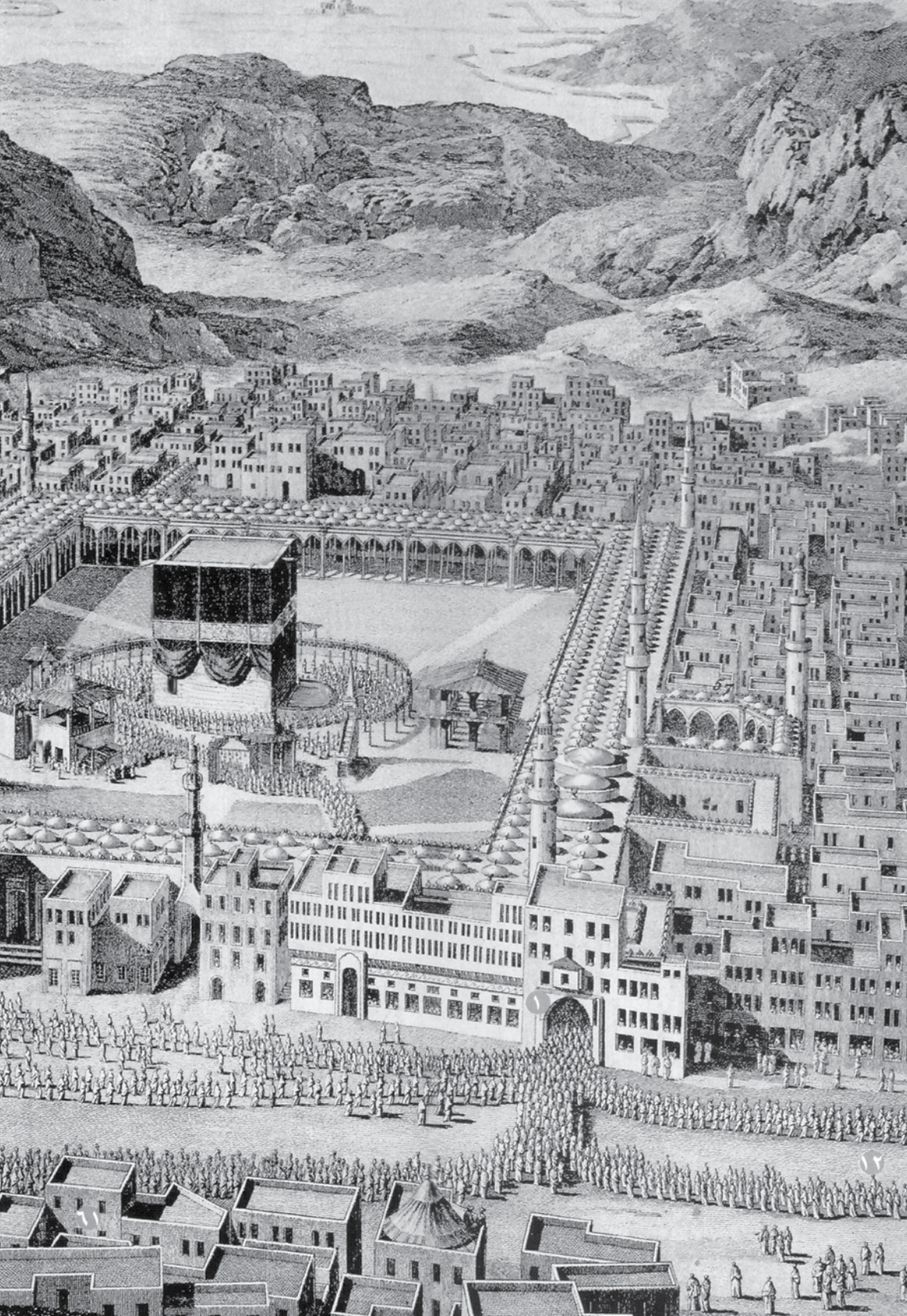
“Ey insanlar! Allah arz ve semayı yarattığı gün Mekke’yi haram kılmıştır. Orası Kıyamet gününe kadar haramdır. Bitkisi sürülmez, av hayvanı ürkütülmez, buluntusu da sadece (sahibini bulmak üzere) ilan etmek için alınır.”

(Hadisi Şerif)

MEKKE GÜNLERİ

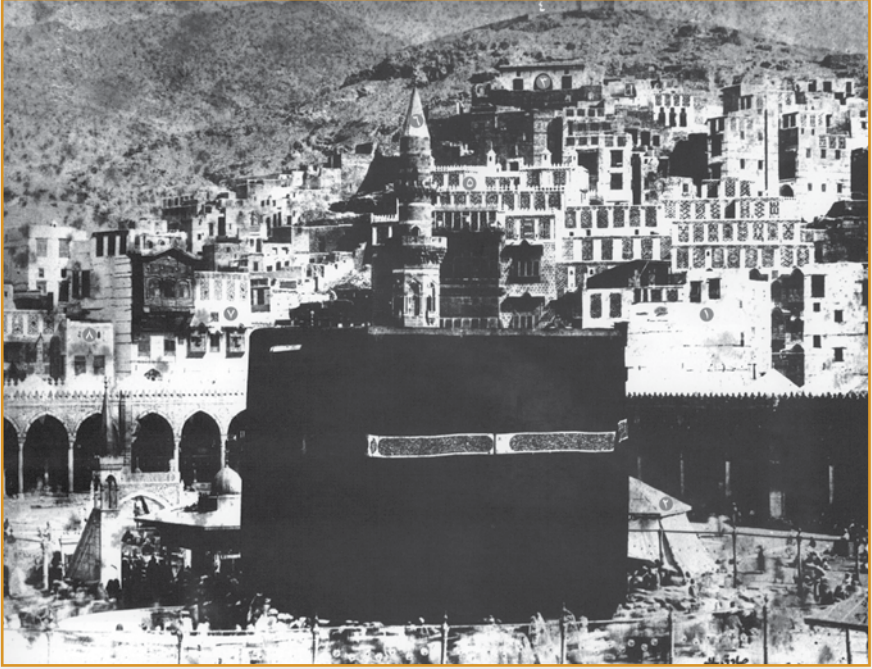
Geri Dönüşün Adı: Mekke

Şehirlerin anası Mekke'deyiz. Allah'ın beytine ev sahipliği yapan şehir, Allah Resulü'ne kucak açan şehir, Resulü'n sevdiği şehir, merhaba. Tüm insanlığa kucak açan şehir sanırım bana da kucak açacak, beni de bağrına basacak.

Mekke'nin her sokağında Allah Resulü'nün ayak izleri var. Her taşın altında O'ndan bir iz var. Allah Resulü'nün 63 yıllık ömrünün 53 yılını geçirdiği mukaddes şehir burası.

Medine'de yüzümüz hep güldü. Allah Resulü ve ashabının güzel günlerini hatırladık. Ama Mekke Allah Resulü ve ashabının zor günlerinin geçtiği bir şehir. Burada üzüntü ve öfke bir arada. Peygamber Efendimiz'in çektiği sıkıntıları düşünmek, hatırlamak insana üzüntü veriyor. Bu üzüntünün kaynağı müşrikleri bulmak, Efendimiz'e yapılan zulümlerin hesabını sormak geçiyor içimden.

Aç kucakını Mekke, her ayrılan insanın geri dönmek istediği şehir, geliyorum!

Ve Kâbe

Artık Mekke'deyiz. Valizleri otele bıraktığımız gibi grubu beklemeden çıkıyoruz. Bir an önce kavuşmak, Rabbin evine misafir olmak istiyoruz.

Vakit öğle namazı vakti, kerahat vakti girmiş, mahşeri bir kalabalık var. Zemin kat dolmuş oraya almıyorlar. Üst kata çıkıyoruz ama çok gerilerdeyiz, Kâbe'yi göremiyoruz. Gönlümüz Kâbe'de, bedenimiz gerilerde.

Öğle namazını edâ eder etmez hızla zemin kata iniyoruz. Ve işte, Allah'ın beyti orada, karşımızda, şimdi dua zamanı.

Ve duam:

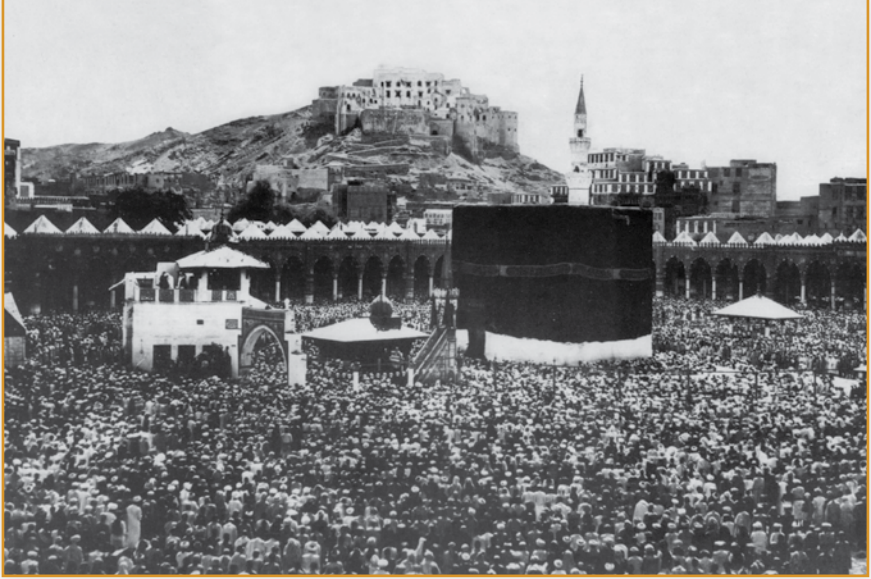
Allah'ım hamdolsun sana, beni beytine bir kez daha getirdin. Şükürler olsun Allah'ım.

Allah'ım bana salih bir kul olmayı nasip eyle. Ellerini açıp sana dua eden ve duaları kabul olan bir kul eyle.

Allah'ım gönlü burada olan kullarına buraya gelmeyi nasip eyle.

Allah'ım bu kutsal mekanlarda kaldığım süreyi senin rızana en uygun şekilde geçirmeyi nasip eyle.

Amin.

Ve İlk Tavaf

Artık manevi çekim alanının içerisindeyiz. Gözlerimiz Kâbe’de. Gözümüz ve gönlümüz Kâbe’yi iyice bir süzüyor. Kendimizi bu manevi çemberin halkalarına katmaya hazırlanıyoruz.

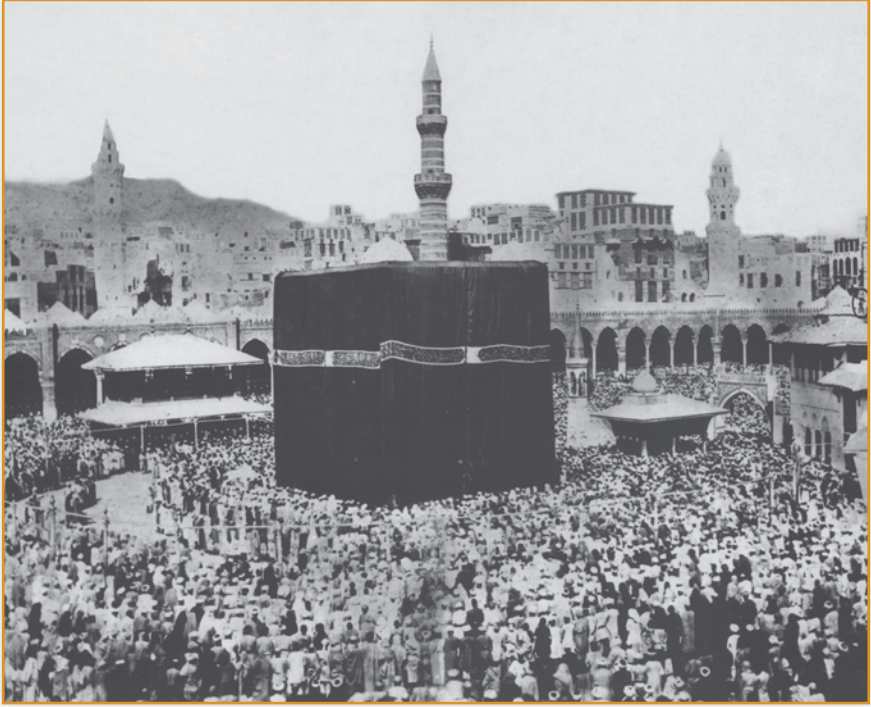
Ve Hacerül Esved’in karşısına geliyoruz. Niyetimizi yaparak Hacerül Esved’i selamlayıp tavafa başlıyoruz. Mahşeri kalabalığın içerisinde bir taraftan yürüyor, bir taraftan Kâbe’yi seyrediyoruz. Dilimizde tekbirler, tehliller ve dualar...

Dönüyoruz, aşkla, şevkle, özlemlerle dönüyoruz. Bu kalabalıkta elimizi Kâbe’ye uzatmak, dokunmak istiyor gönlümüz ama ne mümkün. Etrafında dönüyor ama ona dokunamıyorum.

Gözlerimiz Hacerül Esvede takılıyor. İnsanlar onu öpebilmek için mücadele ediyorlar. O’nun hemen yanında mültezemde eller görüyorum. İnsanların yakarışını hissediyorsunuz. Ve oraya gidip yakarmak istiyorum ama bu da mümkün değil.

Makamı İbrahim’den bir başka huzur ile Hz. İbrahim aleyhisselam’ı anarak geçiyorum. Hatem, altınoluk derken kendimi Ruknu Yemani’de buluyorum. Ve O’nu da selamlıyorum.

Kâbe’ye kavuşmanın verdiği mutlulukla dönüyor, dönüyor, dönüyorum.

Ve İlk Namaz

Yedi şaftla tavafımızı tamamlayıp, Makam-ı İbrahim'in karşısına geçiyoruz. Gözümüz Makam-ı İbrahim ile Kâbe'yi aynı anda görüyor. Bakıyor, bakıyor, bakıyorum. Baktıkça bakmak istiyor, gözlerimi ayırmak istemiyorum.

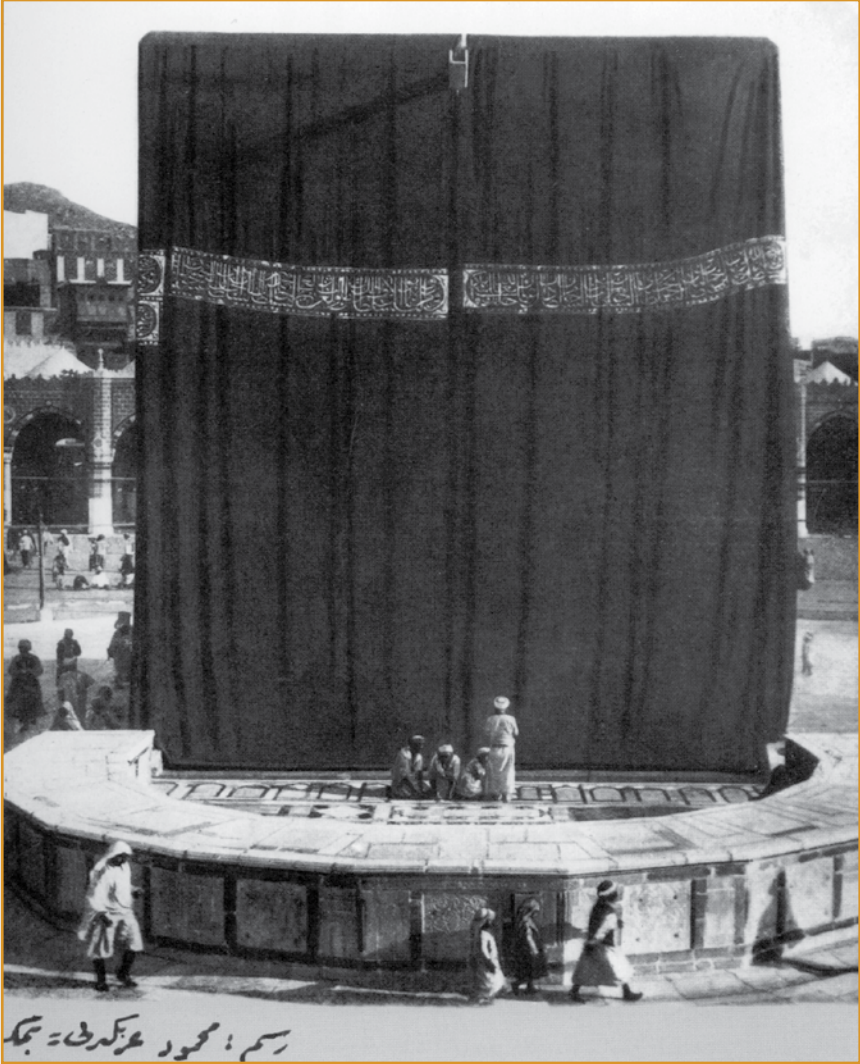
Ve tekbirimi alıp namaza duruyorum. Yıllarca Kâbe'yi görmeden, O'na yönelerek namaz kılmıştım. Şimdi ise O'na yöneliyorum ama bu sefer göreyim, O'nu hissederek kıyama duruyorum.

Bu makamda namaz kılmak çok farklı bir tat. Kâbe'de namaz kılmak çok farklı, bir de bu namaz Makamı İbrahim'e geldi mi çok daha anlam kazanıyor.

İki rekat namaz kılıp ellerimizi duaya kaldırıyoruz. Ellerimiz kalkıyor ve gönlümüz duaya başlıyor. Burada duaya icabeti hissediyorum. Zira ellerim yoğun rahmetin ağırlığını hissediyor. Ve bu ağırlık karşısında ellerimi biraz daha açık daha fazla rahmet yakalamaya çalışıyorum.

Gönlünüz sevinçten ağlıyor ve hamdediyor Rabbine.

Hamdolsun beni buraya getiren Rabbime...

Ve İlk Say

Manevi kuraklık yaşayan gönlümü sulamak için Safa tepesine çıkıyorum. Hacerül Esved'i istilam edip sayıma başlıyorum.

Ve başlıyorum gönlümün manevi suyunu aramak için... Dillerimiz zikirde, gözlerimiz Merve tepesinde. Ve birden daha bir heyecanla koşuyorum. Yakaladım, yakalayacağım o manevi suyu!

Bu yürüyüşle gönlümdeki manevi kuraklığa son vermem lazım. Hacer annemiz İsmail'ine, en sevdiğine su arıyordu. O'nun susuzluğunu gidermek için çırpınıyordu. Ben de kendi İsmailimin, gönlümün, bedenimin susuzluğunu gidermek için çırpınıyorum. Safa Merve arasında gidip geliyor, gönlümüzün zezemini arıyorum.

Ve Rabbime iltica ediyorum. Allah'ım Hacer annemiz gibi olmasa da bende senin rızan için koşuyorum. Susayan, kuraklaşan gönlüme bir zezem nasip et.

Zemzemi Koruyan Kuşlar

Kâbe'nin karşısında oturmuş O'nun ihtişamını seyrediyoruz. Gözlerimizi göğe diktiğimizde bir takım kuşlar görüyoruz. Bu kuşlar zemzemin ilk gününden beri burada bulunan kuşlar. Sürekli Kâbe'nin üzerinde dönüyor ve zemzeme bekçilik ediyorlar.

Afrikalı Müslüman, kendisine emanet edilen çantanın sahibini ararken.

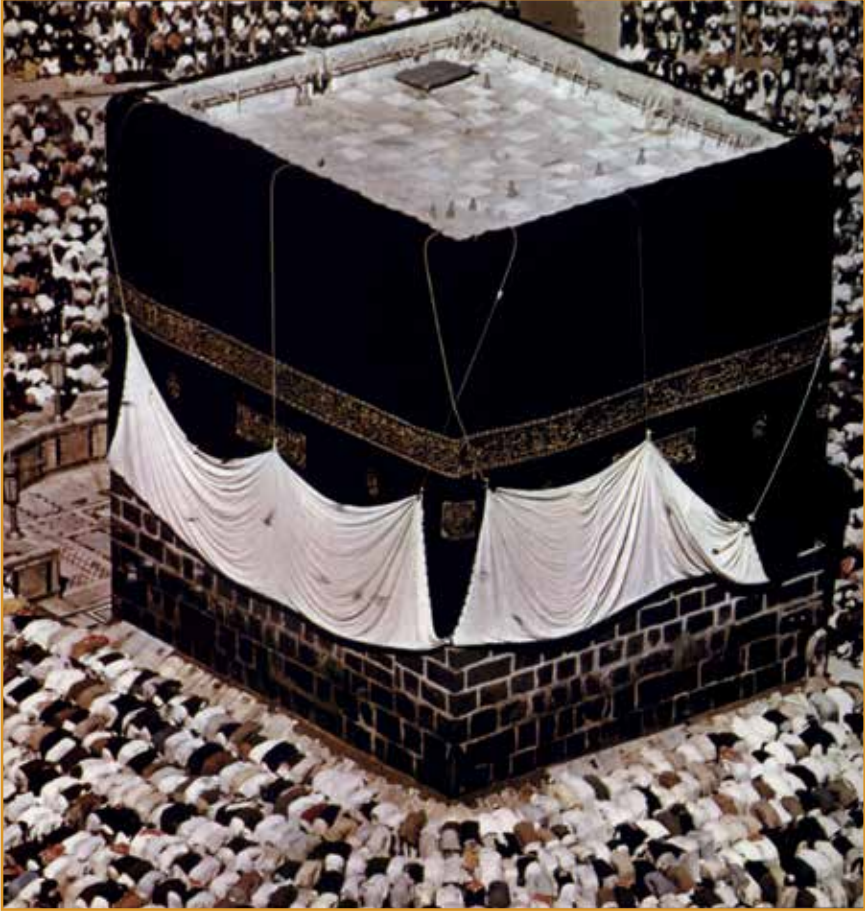
Dünya Müslümanı Olabilmek

Bu yıl üç buçuk milyon hacı olduğunu söylüyor yetkililer. Onlarca ülkeden, onlarca ırktan insan var burada. Hepside Rabbimizin rızası için buradalar. Bu kadar farklı ve milyonlarca mü'min kardeşimi bir arada gördüğümde Peygamber Efendimiz'in "ümmetimin çokluğu ile övünürüm" sözü geliyor hatırıma.

Farklı renkten, farklı mezhepten ama hepsi Allah'ın kulu. Aramızdaki tüm farklılıkları kaldırıp İslam'ın evrenselliğini anlamaya çalışıyorum. Onlarda benim gibi bir olan Allah'a ve O'nun elçisine iman ediyorlar. Bu ortak değer bizi birbirimize bağlayan en güçlü değer. Şekli farklılıklarımıza aldırmadan birbirimizi kucaklıyor ve kardeşliğimizi pekiştiriyoruz.

Bizler bir şehrin, bir ülkenin ya da bir kıtanın Müslüman'ı değiliz, bizler dünya Müslüman'ıyız. Bizi birbirimizden ayıran, ayrı düşünmemizi gerektirecek bir engel olmaması gerekiyor. Yüreğimiz bir, dilimiz bir olmasa da. Aynı Allah'a kulluk ediyoruz, şekillerimiz farklı olsa da. Aynı Resul'ün sünnetini yaşıyoruz, farklılıklar olsa da.

Ve her farklı ırktan, farklı ülkeden bir Müslüman gördüğümüzde gözümüz ışılıyor, bu benim kardeşim diyor, bağrınıza basıyorum. Ve bir kez daha bize bu muhabbet nimetini verdiği için Allah'a hamd ediyorum.

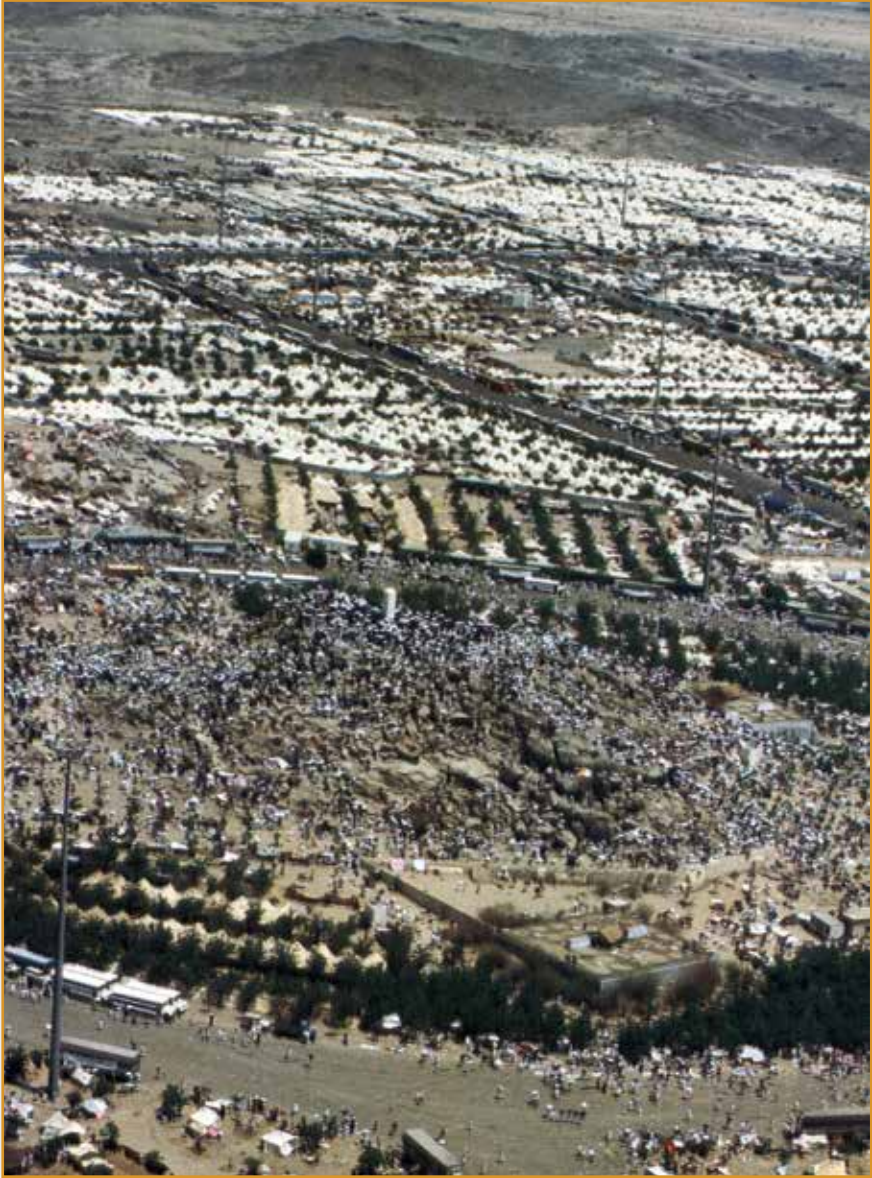

Ve İhram Kefenini Giydik

Şimdi ihram zamanı! Arafat'a, Allah'ın huzuruna tüm dünyalıklarımızı geride bırakarak gidiyoruz. Fani dünyadan ebedi dünyaya gider gibi iki parça beze bürünüyoruz. Rabbimin huzuruna sadece bu iki parça bez ile çıkacağım.

Geliyorum ya Rab! Yalın ayak, başı açık, affına geliyorum. Aczimle ve günahlarımla geliyorum. Biliyorum günahkârım. Günahlarımdan dolayı beyaz giymiş insanların arasında kaybolmak istiyorum. Kimseler görmesin beni! Sadece mutlak gören Allah görsün, görsün de temizlesin günahlarımı.

Kefenlenen insanda dünyalık hiçbir şey kalır mı? İşte tüm dünyevi duygularımı da geride bırakarak geliyorum. Tüm kötü arzuları elbiselerimle birlikte burada bırakıyorum, geri almamak üzere.

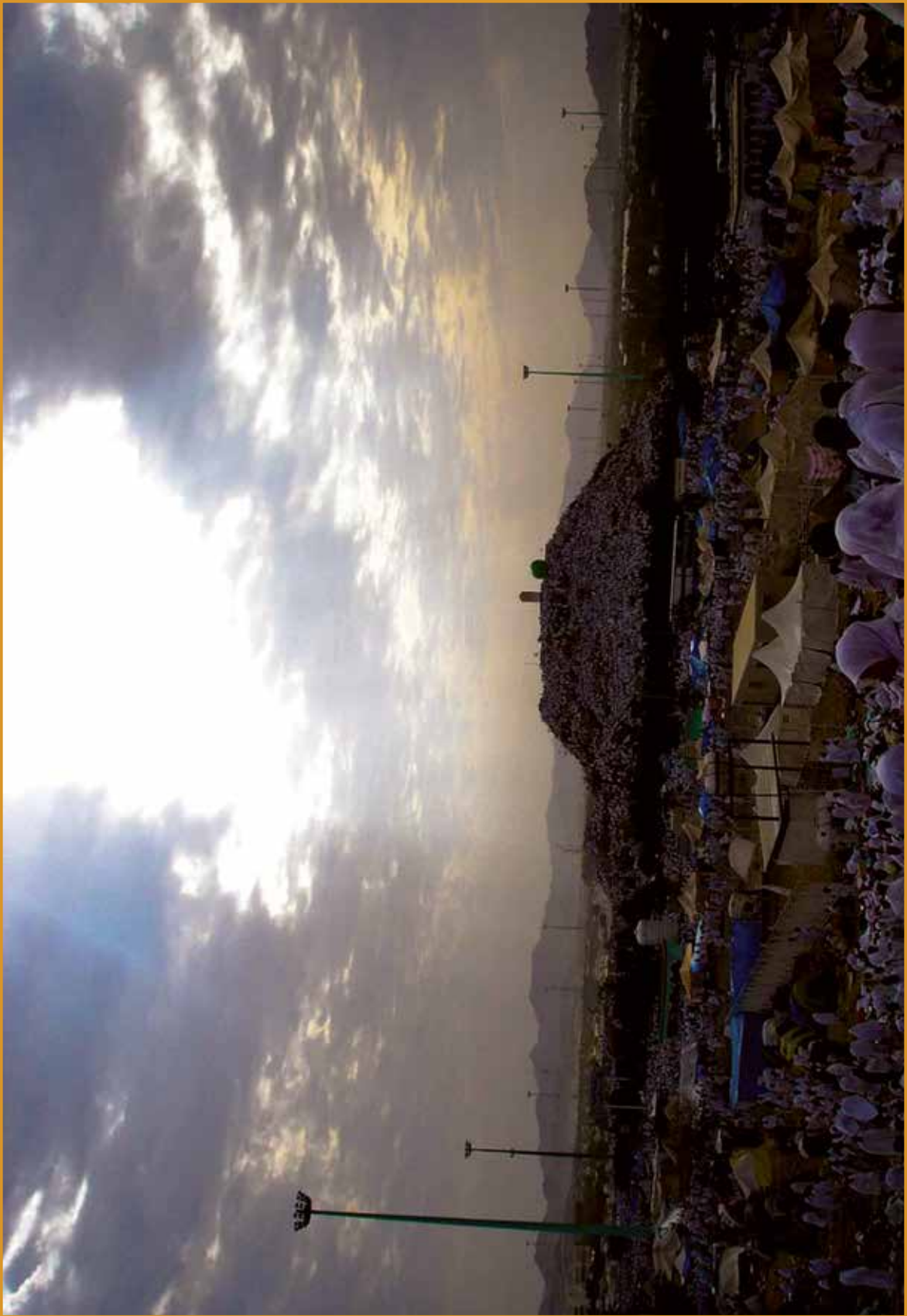

Arafat Heyecanı

Arafat heyecanını Mina'da yaşayacaktık. Ama şuan Arafat'tayız. Yarın Arafe. Bir gün önceden buradayız. Bu yıl üç buçuk milyon insan olması Mina'ya gitmemizi engelliyor. Suudi Hac Bakanlığı üç buçuk milyon insanı sevk ve idare etmek için bazı değişiklikleri şart koşuyor. Aynı anda bu kadar insanı getirmek ve götürmek ciddi bir organizasyon istiyor.

Yarın Arafat vakfemizi yapacağız. Rabbimizin huzuruna çıkıp affedileceğim. Çağırdın geldim, işte buradayım diyeceğim. Aczimle ve günahlarımla geldim, beni affet diyeceğim.

Bu büyük buluşma insana heyecan veriyor. Hazırlanmalıyım. Ama nasıl? Bir gecede hazırlanılabilir mi? Yarın Allah'ın huzuruna nasıl duracağım, neleri itiraf edeceğim, ne isteyeceğim. Dilim tutulur, gönlüm bağlanırsa ne yaparım. Allah'ım yarın gönlümü genişlet, dilime güç ver. Senin huzurunda nasıl durulması gerekiyorsa beni öyle durdur. Sana neler itiraf edilmesi gerekiyorsa bana onları itiraf ettir. Senden nasıl af dilenmesi gerekiyorsa bana öyle af diletir. Senden nasıl istekte bulunulması gerekiyorsa bana öyle istet. Amin.

Arafat Sabahı

Allah'ım İbrahim'in aleyhisselam dili ile çağırdın. Allah'ım İbrahim'in aleyhisselam çağrısını bana duyurarak çağırdın, ben de geldim. Geldim kapına, gidilecek kapının tek sahibine geldim.

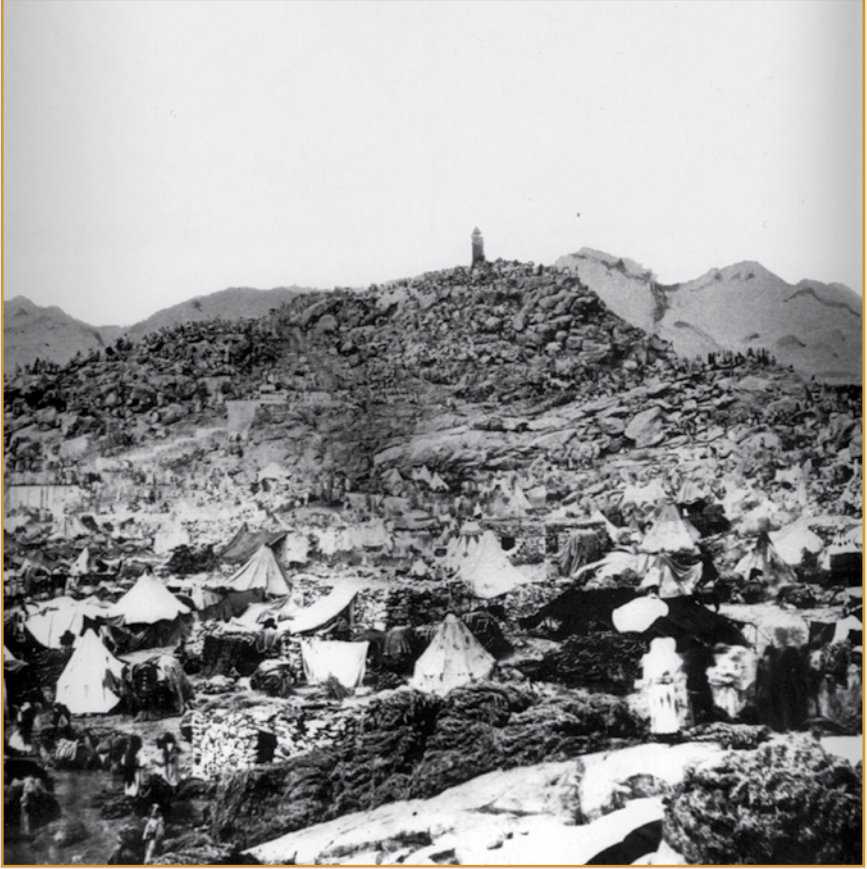
Peygamberin Muhammed'in aleyhisselam sünneti üzerine geldim. 1400 yıl önce Efendim Muhammed aleyhisselam ile bana gönderdiğin mesajı aldım ve geldim.

Yüzüm yerde, boynum bükük sana geldim. Affetmeye çağırdın, ben de affına geldim. Tertemiz bir kul olmam için çağırdın, ben de temizlenmeye geldim. Rızan için çağırdın, ben de rızana geldim, kapına geldim, affına geldim. Bu kapıdan beni boş çevirme, beni affetmeden, rızana ermeden gönderme. Allah'ım sen affetmezsen halim nice olur?

Vaadine geldim Allah'ım. Peygamberin Hz. Muhammed'e aleyhisselam ümmetini Arafat'ta temizleyeceğini, anadan doğmuş yapacağını vaat ettin. Bu vaadi senden istiyorum, zira sen vaadinde duransın, Rahman'sın, Rahim'sin.

Arafat vakfesine saatler kaldı. Heyecan zirvede. Büyük buluşmaya an kaldı. Rabbimin huzurunda aczimi, günahlarımı, yaptıklarımı, yapamadıklarımı, her şeyi itiraf edeceğim. Dünyam ve ahretim için isteklerde bulunacağım. Borçlu borçlandığından bir daha borç isteyebilir mi? Ben Rabbimden isteyeceğim. Zira O karşılıksız veriyor.

Ya Rab Senin rızan için Seni ve Resulü'nü seviyorum

Arafat'ta Dünya Müslümanları ile Birlikteyim

Gönlüm bu önemli günü daha iyi geçirebilecek, Arafat'ı daha iyi anlayan, daha fazla feyiz alabilecek bir yer istiyordu. Bu istek ve arzu ile çadırımdan çıktım.

Türkiye hacılarına ayrılan tüm bölgeyi gezdim. Bir nokta beni kendine çekti. Burada sohbetler çeşitli dillerde yapılıyordu. Belli ki İslam'ın evrenselliğini kavramış insanlardı bunlar.

Ve sohbetleri gözyaşları ile geçiyordu. Ağlıyorlar ve ağlatıyorlardı. Doğru yere gelmiştim. Arafat, gözyaşı yeri olmalıydı. Arafat Meydanı yakarma yeri olmalıydı. Ve burası öyle idi.

Burada insanlar sadece kendilerini, sadece kendi mezheplerini, sadece kendi ırklarını düşünmüyor, tüm İslam âlemine dua ediyorlardı. Ümmet bilinci tam idi. İşte Arafat bu diyordum, parçalanmamış, ayrılmamış, tek ümmet.

Mekke Günleri

29 Aralık 2006 / Mekke-Arafat

Artık Huzurdayım

Vakfe. Arafat vakfesi, buluşma vakfesi. Af isteyen ile affedenin buluşması.

Ve huzurundayım Allah'ım. Tüm acziyetimle elimi sana açtım Allah'ım. Kapına geldim, affına geldim, lutfuna geldim.

Ve dua..

Artık acziyetimi bildirme vakti. Artık günahlarımı itiraf vakti!

Duam: ...

Kul Hakkının Vaad Edildiği Yer: Müzdelife

Gün batımı ile hareket ederek Müzdelife'ye geldik. Burada çadırlar yok. Secademizi kumların üzerine serdik. Akşam ve yatsı namazını cem-i tehir ile burada kıldık.

Ve Müzdelife vakfesi.

Grup olarak bir kez daha vakfeye duruyoruz. Yine Rahman'ın huzurundayız. Bir kez daha aczimizi itiraf edeceğiz, duamızı yapacağız. Rahmandan bir kez daha af dileyeceğiz. Allahüteâlâ Arafat vakfesi ile kul hakkı hariç tüm günahlarımızı affetmişti. Şimdi sıra kul hakkında. Kul hakkı borçlarımızın ödenmesi için münacatta bulunacağız.

Grup vakfeye hazırlanırken sünnet üzere Mina'da şeytanı vuracağım silahları (taşları) kumlar arasında özenle topluyorum.

Duam:

Mekke Günleri

30 Aralık 2006 / Mekke - Mina

Savaş Yeri: Mina

Arafat ve Müzdelife'den temizlenerek, silahlarımızı kuşanarak Mina'ya geldik.

Vakit gece yarısı! Emin adımlarla Mina'ya doğru ilerliyoruz.

Bizi ilk küçük şeytan karşılıyor, onu geçiyoruz. Sonra orta, onu da geçiyoruz.

Ve büyük şeytan, karşımızda duruyor ve Allah'ın adı ile şeytan ve hizbine hücum ediyoruz. Onu temsil eden her şeye, yeryüzündeki tüm temsilcilerine yedi taş ile hücum ediyoruz.

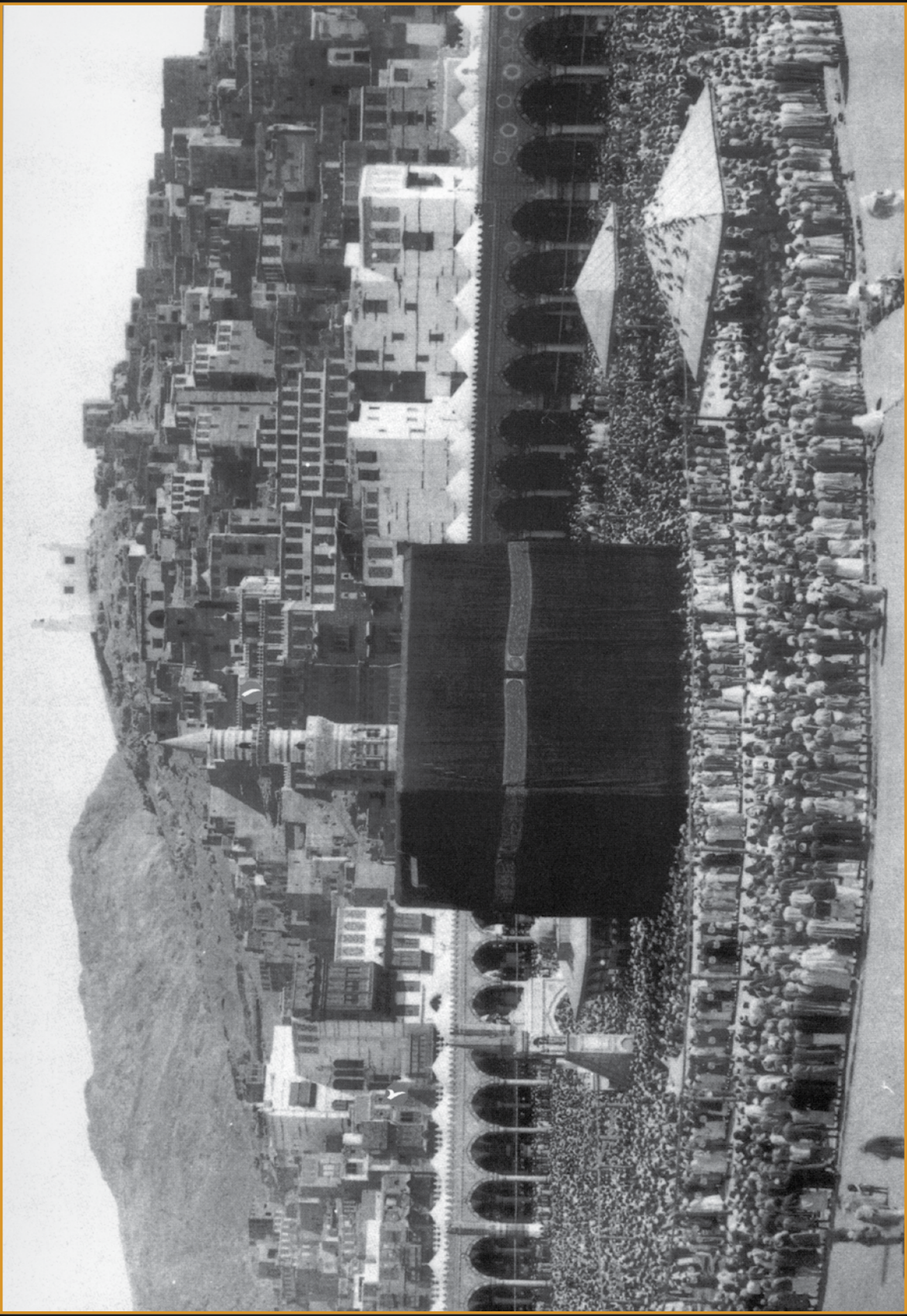
Mekke Günleri

30 Aralık 2006 / Mekke

Ve Kurban!

Allah için, canımızdan, kanımızdan, malımızdan...

Kurbanımızı en sevgili İsmail'in seçtiği gibi seçebilmek! Dünyada sevdiğimiz en değerli varlığı kurban edebilmek. Malımızı mülkümüzü, makamımızı, anamızı babamızı, evimizi, akrabalarımızı, en sevdiklerimizi kurban seçebilmek!

Ve Bayram!

Bu benim bayramım. Allahütealâ temizledi beni. Bundan daha mutlu bir gün olabilir mi? Allah'ım ne büyüsun Sen. Bu acize ne kadar çok nimet verdin. Sağlık verdin, mal mülk verdin, iman verdin, salih bir hanım verdin, salih bir evlat verdin. Bu kadar nimete karşılık ben acze düştüm ama Sen bu acizin suçunu yüzüne vurmak yerine beni beytine çağırarak temizledin. Şükür Allah'ım, Şükür Allah'ım, Şükür Allah'ım...

Bu benim bayramım ama dünya Müslümanlarının değil! On gün öncesinde dünyada Müslümanlara yapılan zulümler devam ediyordu. On gündür ajansları dinlemiyorum. Bu zaman zarfında bir şeyler değiştiğini de sanmıyorum. Ben sadece şuan kendime bakıyorum ama gönlüm onlarla, duam onlarla. Ya Rab! Dünyanın dört bir yanında göz yaşları ile bayram yapan kardeşlerime yardım eyle. Dindir Allah'ım mazlumun gözyaşlarını. Yardım et Allah'ım kardeşlerime. Ya Rab! Beni bu kardeşlerimin derdi ile dertlenen, onlara yardım eden bir kul eyle. AMİN.

Burada İnsanlar Bir Başka Güzel.

Psikologlar, asansörde insanlarla karşılaştığınızda ilk selamı siz verin, bu size mutluluk verir derler. Bunu yaptırabilmek için insanları eğitimden geçirirler. Burada buna ihtiyaç yok. Zira burada ilahi bir eğitim var.

İnsanlar birbirine selam vermek için yarışıyor. Birbirlerine gülümsemenin bir ibadet olduğunu biliyorlar. Asansörde karşılaştığı arkadaşının hasta olduğunu gören müminler derdini sorma, ilaç verme yarışına giriyorlar. Hatta iyileşene kadar takip ediyorlar.

Bu kutsal misafirlik süresince birbirlerine karşı izzet ikram tam. Ülkelerinden getirdikleri her şeyi paylaşıyorlar. Burada yürekler bir atıyor.

Bu kardeşliğin ülkemize geri döndüğümüzde de devam etmesi ne kadar güzel olur. İnsanlar bu iyilikleri yaparken bir karşılık bekliyorlar tabi. Bu Allah'ın rızasından başka bir şey değil. Zira temel düşünce burada 24 saati ibadetle geçirmek.

Peygamberimiz'in Gelişini Haber Veren Hutbe

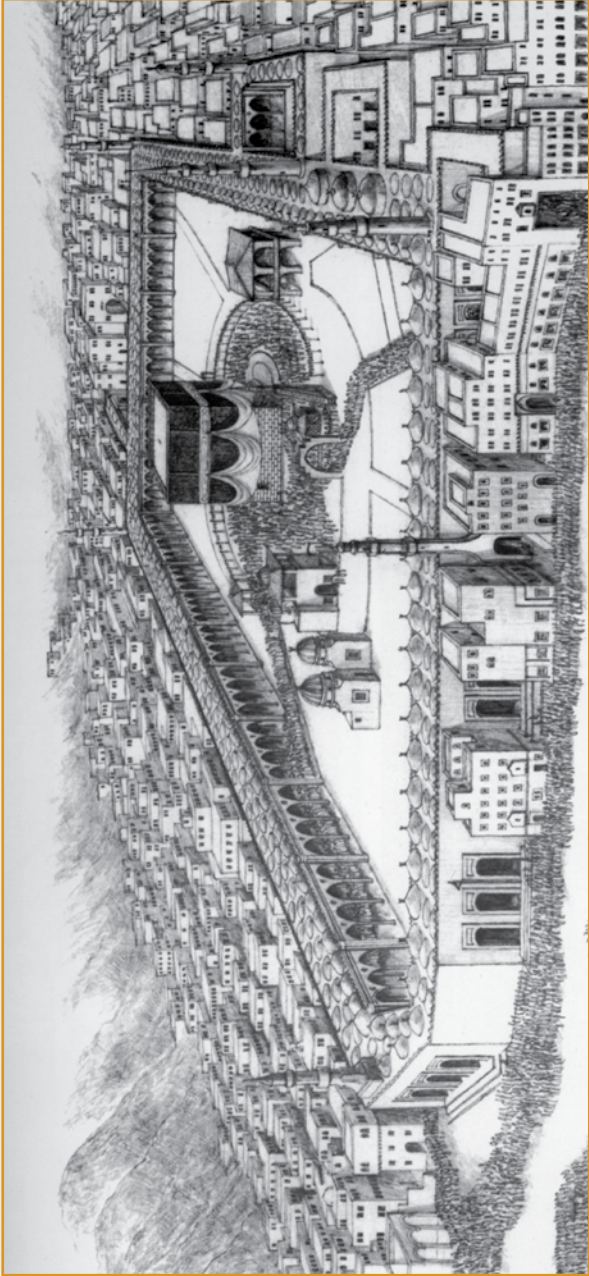
Mekke sokakları adeta panayır yeri! İnsanlar adeta alış veriş panayırında! Bu panayırlar Mekke'nin tarihinde hep olmuş.

Peygamber Efendimiz'in gençlik yılları, Mekke'de panayırlar kurulmuş. Mekke'nin bilge insanı, hatibi ve şairi Kus ibni Saide yüksekçe bir yere çıkmış tarihi bir hutbe irat ediyor. Öylesine anlamlı ki bu hutbe! Peygamber Efendimiz'e henüz peygamberlik gelmemiştir. Ama O'da bu hutbeyi dinleyenler arasında idi. Kus ibni Saide hutbesinde yakında içlerinden bir peygamber geleceğinden bahsediyordu.

Hutbesi:

Ey insanlar, geliniz, dinleyiniz, belleğiniz, ibret alınız. Yaşayan ölür, ölen fena bulur. Yağmur yağar, otlar biter, çocuklar doğar, annelerinin babalarının yerini alır. Vukuatın ardı kesilmez. Hemen birbirini takip eder.

Dikkat edin, kulak tutun! Gökte haber var, yerde ibret alacak şeyler var.

Yıldızlar yürür, denizler durur, gelen kalmaz, giden gelmez. Yemin ederim, Allah'ın indinde bir din vardır ki, şimdi bulunduğunuz dinden daha sevgilidir. Ve Allah'ın bir peygamberi vardır ki gelmesi pek yakın oldu. Ve O'nun gölgesi başınızın üstüne geldi.

Ne mutlu o kimseye ki O'na iman edip de, O dahi ona hidayet eyleye. Vay o bedbahta ki O'na isyan ve muhalefet eyleye. Yazıklar olsun ömürlerini gaflet içinde geçiren ümmetlere.

Ey cemaati iyad! Hani abaü ecdat? Hani müzeyyen kâşaneler ve taştan haneler yapan Ad ve Semud? Hani dünya varlığına mağrur olup da kavmine hitaben ben sizin en büyük rabbinizim diyen Firavun ile Nemrut?

Bu yer onları değirmeninde öğüttü, toz etti. Kemikleri bile çürüyüp dağıldı. Evleri de yıkılıp ıssız kaldı. Yerlerini şimdi köpekler şenlendiriyor. Sakın onlar gibi gaflet etmeyin. Her şey fanidir. Ancak Cenabı Hak bakidir.

Birdir, şeriki ve naziri yoktur. Tapılacak ancak odur. Doğmamış ve doğurmamıştır.

Bizden önce gelip geçenlerde bize ibret olacak şey çoktur. Küçük büyük hep göçüp gidiyor, giden geri gelmiyor. Kati bilirim ki her kese olan bana da olacaktır.

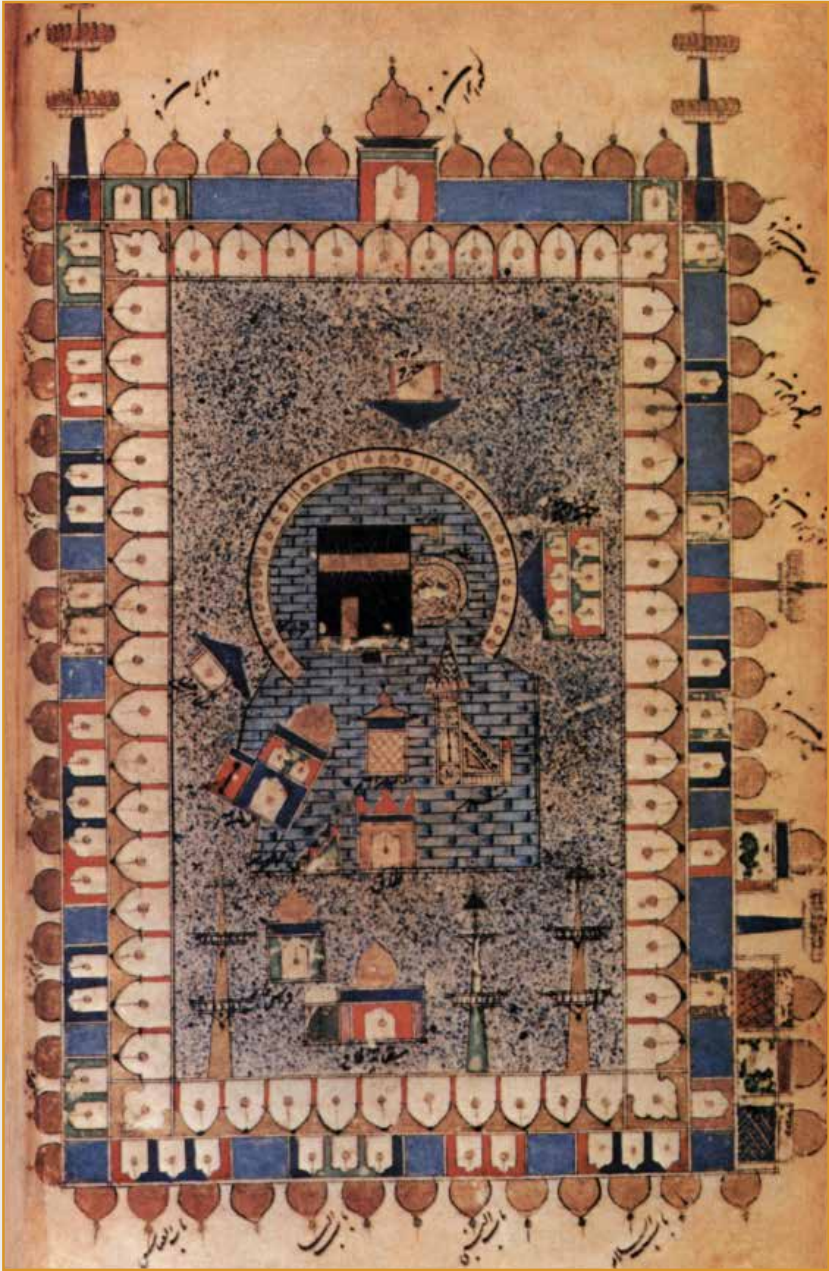

Mekke Günleri

3 Ocak 2007 / Mekke

Can Anam, Hatice Anam

Bu mukaddes topraklarda gezip de Hz. Hatice radiyallahu anha annemizi hatırlamamak mümkün değil. Efendimiz'in sevgili eşi, çocuklarının anası ve kendisine ilk inanan ve destek olan insan. Mekke'nin en güzel, en zengin, en iffetli, en hayâli, en edepli kadını idi O.

Vücutu Zayıf, İmanı Güçlü İnsan: Ebu Zerr

Bu sokaklar iman erlerinin dolaştığı sokaklar. Bu sokaklar peygamber aşığı insanların dolaştığı sokaklar. Bu erlerden biride Ebu Zerr Giffari radiyallahu anh.

Gözlerimizi kapatıp o günlere, 1400 yıl öncesine gittiğimizde Kâbe'nin yanında bir iman erinin, Ebu Zerr radiyallahu anhın sesini duyuyoruz. “Allah birdir, Muhammed aleyhisselam Allah’ın kulu ve elçisidir” diye haykırıyor.

Çelimsiz vücudu ile o günün hakim güçlerine kafa tutuyor, adeta dünyaya kafa tutuyor. Ebu Zerr; dünyaya kafa tutan adam! Hayatı dünyaya hep kafa tutmakla geçmiş, dünyayı hep elinin tersi ile itmiş, zühd abidesi, yürekli, imanlı, peygamber aşığı yüce insan. Rabbim seni en yüce makamlara ulaştırsın.

O hep yalnız yaşadı, yalnız öldü ve yalnız haşrolacak!

Mekke Günleri

4 Ocak 2007 / Mekke

Şehitlerin İlki; Sümeyye r.a. ve Yasir r.a.

Burada duygularınızın size ilk hatırlattığı isimlerin başında hiç şüphesiz İslam'ın ilk şehitleri olan Sümeyye radiyallahu anha ve Yasir radiyallahu anh gelir.

O şehadet anı aklıma geldiğinde boğazım düğümleniyor, gözlerim doluyor...

Yazmak bir yana düşünmek bile çok ağır geliyor...

Peygamber Efendimiz Kâbe'nin Neresinde Namaz Kıldardı?

Hareme girince gözlerim, duygularım 1400 yıl öncesine gidiyor. Kâbe'nin etrafı canlanıyor gözlerimde. Peygamberimiz nerede oturur, nerede namaz kıldardı diye düşünüyorum.

Ve öğreniyorum ki Peygamber Efendimiz namazlarını Ruknu Yemani ile Hacerül Esved'e bakan yönde kılıyor. Bu bölümün, bu yönün iki anlamı olduğunu görüyorsunuz. Birincisi Peygamber Efendimiz bu duruşla Kâbe'yi ve Mescidi Aksa'yı tam karşısına alarak namaz kılıyor. İkincisi Kâbe'nin diğer yönünde yani rukni iraki ve rukni şami tarafında müşrikler oturuyor ve burası müşriklerin darun nedve dedikleri karargahları idi.

Burada yaşamımı Peygamber Efendimiz'e tam uydurmak istiyorum. O'nun namaz kıldığı yerde namaz kılmak istiyorum. Bu her zaman mümkün değil. Zira üç milyon insan, üç milyon mü'min burada. Ancak sabah namazlarında bu fırsatı yakalayabiliyorum.

O günde o tarihte namaz kıldığını düşünerek namaz kılmak başka bir duygu.

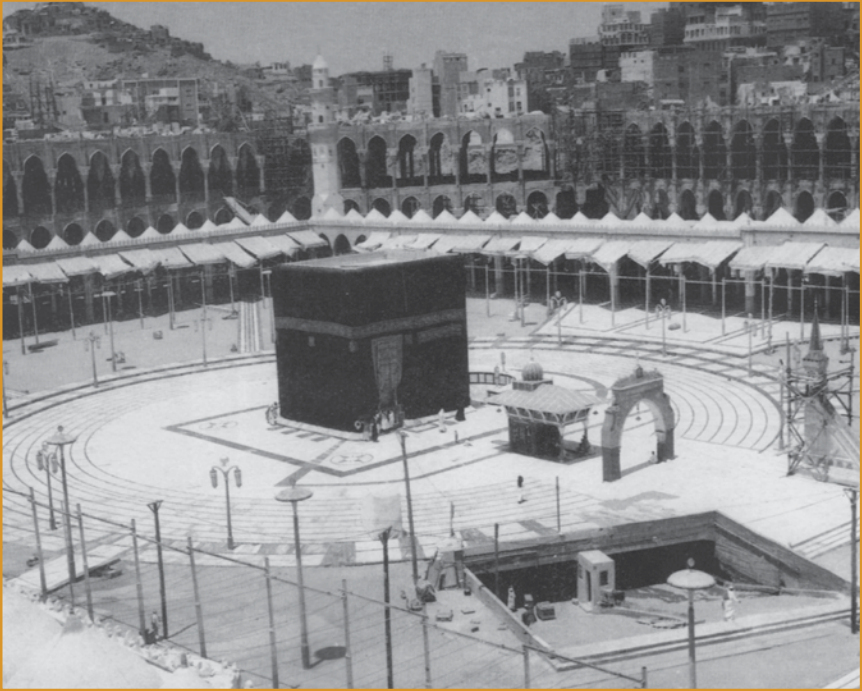
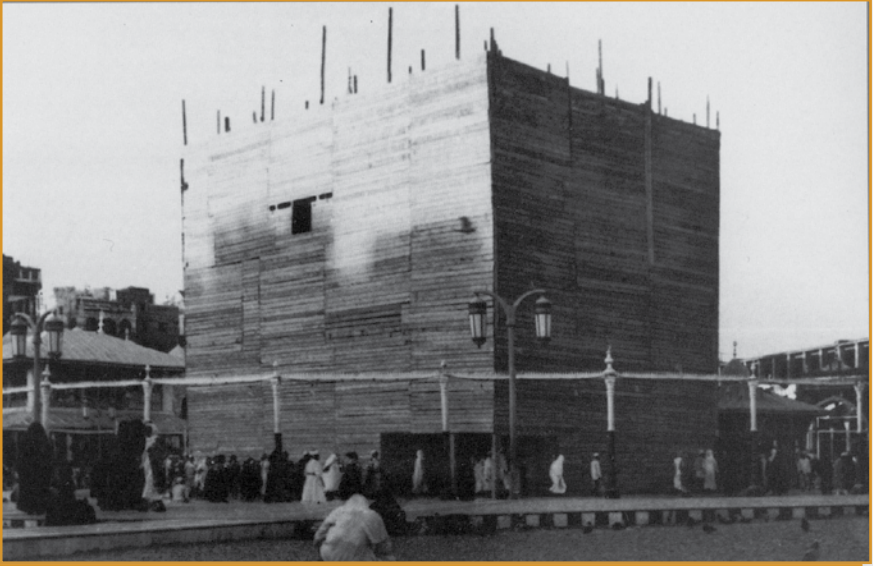
6 Ocak 2007 / Mekke

Anam Babam Sana Feda Olsun Ya Resulullah

Kâbe'nin karşısında oturuyorum. Gözlerimi kapattığımda bir çocuk hıçkırığı duyuyor gibi oluyorum. Bu ses O'nun, güzel insan, Peygamber kızı Fatıma radiyallahu anhanın sesi.

Peygamber Efendimiz namaz kılariken Mekkeli müşrikler secdede iken üzerine deve işkembesi koyuyorlar. Deve işkembesinin ağırlığını tahmin edersiniz. Müşriklerin zulmünden Efendimiz'in üzerindeki deve işkembesini kimse kaldıramıyor. Hz. Fatıma'ya haber uçuruyorlar. Can kız, yüreği yanık kız Fatıma yalın ayak koşuyor. O henüz küçük yaşına rağmen koca işkembeyi Peygamber Efendimiz'in üzerinden alıyor. Göz yaşları ile Efendimiz'in yüzünü ve üzerini siliyor.

O anı düşündüğümde içimde bir şeyler oluyor. Zaman o zaman değil ama yer o yer, mekan o mekan. Şuan bu mekanda o anı yaşıyor ve tüylerim diken diken oluyor.

Mekke'de Ehad Ehad Sesleri

Mekke'nin her sokağında, her toprağında, her taşında tarihten izler hatırınıza gelmekte. Çölün sıcağı yüzünüze vurmaya başladığında Hz. Bilal radiyallahu anh aklınıza geliyor. Allah'ın birliğini ondan öğrenmiştik. Ehad, ehad... Allah birdir, Allah birdir...

Bugün bizler öğlenin sıcağında yürümekte zorlandığımız yerde Hz. Bilal r.a çıplak vücudu ile kumlara yatırılıyordu. Güneş tepesinde, kırbaçlar vücudunda. Alttan kumun sıcağı, üstten kırbaç ve üzerine konan konanın acısı!

Bu işkencelere rağmen Hz. Bilal radiyallahu anh Allah'ın birliğini inkar etmiyor, Mekke'nin müşriklerinin yüzüne Allah birdir diye haykırıyordu. Allah'ım bu ne kadar güçlü bir iman, bu ne kadar cesur bir insan! Rabbim özel insanlara özel iradeler veriyor, yoksa bu acıya nefis dayanmaz.

Bugün paranın sıcağına dayanamayıp imanda yalpalayan insanları gördüğümüzde Hz. Bilal radiyallahu anhın büyüklüğünü daha iyi anlıyoruz. O gün Hz. Bilal radiyallahu anhın bedeni köle idi, bugün ise ülkem insanının ruhu köle.

Kölelikten efendiliğe giden yol hiç şüphesiz iman. Öyle bir iman ki dünyadaki hiçbir makamın, gücün, paranın yıkamayacağı güçte bir iman! Allah'ın 1400 yıl önce gönderdiği 6666 ayeti eksiksiz kabul ederek, İslam'ın tüm emirlerini yorumsuz kabul eden bir iman. Bazı hükümleri bu güne uymaz, bu gün bu hüküm olmaz demeyen bir iman.

Rabbimiz dünü de, bugünü de, geleceği de en iyi bilen odur. O'nda bir eksiklik ya da yanlışlık olmaz. O mutlak doğrudur.

İbadet Huzur Veriyor

İnsanoğlu sevdiği Őeyleri hep yapmak ister. Bu sevginin devam etmesi için ona odaklanması gerekir. Bu odaklanma devam ettiği sũrece haz alır ve sevgi devam eder. İŞte burada ibadete odaklanıyoruz. Buraya geliş amacımız ibadetten başka bir Şey değil. İbadetlerimizi aşkla ve Şevkle yapıyoruz. Bu iŐtiyak bize huzur veriyor.

Yaptığınız her ibadeti bilinçli yapıyor, sırrına ermeye çalışıyoruz. Dua ederken bile Allah ile konuŐtuđumuzu tũm bedeniniz hissediyor. Dudaklarımız titriyor, tũm vũcudumuzu bir elektrik kaplıyor. İŞte Rabbim huzurundayım diyoruz. Buyur Allah'ım (Lebbeyk) dediğimde bir başka leme gidiyorum sanki.

Makamı İbrahim'de tekbir alıp namaza durduğumda miracı yaşıyorum. İki rekât namaz ömre bedel oluyor. Binlerce insanın uğultusunu duymuyor, sadece Rabbimi duymaya çalışıyorum.

Burada ibadet yaparken bedeniniz yoruluyor. Ama bu yorgunluğu Kâbe sınırlarına girdiğinizde unutuyoruz. Burası ibadet yeri, burada yorgunluk yok. Burada yapılan ibadetten huzur buluyoruz. Bu gũzel mekna bizi getiren Allah'a hamd edip tavaf ũstũne tavaf ediyoruz.

Allah'ım ibadet bilincimi ve azmimi benden eksiltme. Amin.

Hicret Edip, Muhacir Kalabilmek

Hicret! İsyandan İslam'a hicret! Allah'a isyan ortamından Allah'a itaat ortamına hicret! Buraya, bu kutsal mekânlara İslam'ı daha iyi yaşayabilmek için hicret ettik. Burada yaşantımıza karışan yok. Kur'an ve sünneti istediğimiz gibi yaşayabiliyoruz. Artık bizler de muhaciriz. Yaşam muhaciri, İslam muhaciri!

Bu hicret süresi belli, geri dönüş tarihi belli olan bir hicret. Burası adeta hızlandırılmış bir kurs. Burada öğrendiklerimizi ve pratikte kazandıklarımızı geri döndüğümüzde devam ettirmemiz gerekiyor. Döneceğimiz yerler buradan iyi olmadığı için hazırlığımızı tam yapmalıyız. Hazırlığımız ne kadar iyi olursa döndüğümüzde isyana karşı direncimiz o kadar iyi olur. Bu savaş mutlak kazanılması gereken bir savaş. Kaybedildiği zaman ebedi bir hüsrân söz konusu!

Her insan geri dönüşünde kendini bekleyen tehlikeleri bilir. Bu tehlikelere karşı silahlarımızı burada kuşanmalıyız. Hiç şüphesiz Müslüman'ın silahı duadır. Bizi bekleyen tüm tehlikelere karşı burada Rabbimiz'den dua ile yardım istemeliyiz.

Bu kutsal mekânlarda dua etmemiz, ülkemizde de mücadele etmemiz gerekiyor. Allah'a isyan ortamlarında bulunmamak gerekiyor. Bugüne kadar kimse bataklıkta güzel kokulu gül yetiştiremedi. Gül yetiştirelim derken bataklığa düşmemek lazım.

Bilge İmam Ve Kur'an'ın Mesajı

Bu gece grup olarak Umre yapacağız. Bu sebeple akşam namazını otelin mes-cidinde kılıyoruz. Buraya kadar her şey normal! Namazın akabinde Hoca Efendi Aşrı Şerif okuyor.

Aşrı Şerif'in arkasından Fatiha beklerken, bu ayetlerin mealini de okuyor. Bir an pür dikkat kesiliyoruz. Bugüne kadar böyle bir uygulama görmemişiz. Ayetler çok anlamlı ve derin geliyor. Adeta ruhumuza işliyor. Ve çok büyük bir haz alıyoruz.

Haşr suresinin son ayetlerinin Rabbimizi ne kadar güzel anlattığını bir kez daha hissediyoruz.

“ O, öyle Allah'tır ki, O'ndan başka ilah yoktur. Görülmeyeni ve görüleni bilendir. O, esirgeyendir, bağışlayandır.

O, öyle Allah'tır ki, kendisinden başka hiçbir ilah yoktur. O, mülkün sahibidir, eksiklikten münezzehtir, selâmet verendir, emniyete kavuşturandır, gözetip koruyandır, üstündür, istediğini zorla yaptıran, büyüklükte eşi olmayandır. Allah, müşriklerin ortak koştukları şeylerden münezzehtir.

O, yaratan, var eden, şekil veren Allah'tır. En güzel isimler O'nun dur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şanını yüceltmektedirler. O, galiptir, hikmet sahibidir.”

İşte diyorsunuz, imam böyle olmalı. Bilinçli imamlarımız olduğu sürece insanımız vahyi daha iyi anlayacaklar. Rabbim bu insanların sayılarını arttırsın.

Bu Çocuğa İyi Bakmak Lazım

Yeni doğan bebeğe iyi bakmak gerekir. Anne baba yeni doğan bebeklerine özenle bakarlar. Gıdasının anne sütü olmasına özen gösterirler. Gerekli aşıları yaptırarak hastalıklara karşı korurlar. Temizliğine azami derecede özen gösterirler. Pişik olmasına bile gönülleri razı olmaz. O uyumadığı zaman kendileri de uyumazlar.

İşte bizler de haccımızı yaparak anadan yeni doğmuş gibi tertemiz olduk. Hayatımızda bembeyaz bir sayfa açtık. Bu gün doğumumuzun üçüncü günü. Yani henüz bebeğiz :)

Bu bebeği korumalıyız. Onu korumak için tüm tedbirleri almalıyız. Gıdasının Kur'an ve Sünnet olmasına özen göstermeliyiz. Zamanında ibadet aşılarını yaptırmalı, insanlardan ve şeytandan gelebilecek zararlara karşı korumalı, ruhunu bozacak ortam ve arkadaşlardan uzak tutmalı, sohbet meclislerine katılarak manevi gıda almasına özen göstermeliyiz.

Bu bebek cennet için yaratılmış. Cennete gidebilmek için dünya imtihanından geçmek gerekiyor. Bu imtihana özel dersler alarak hazırlanmak lazım. Bu imtihanın tekrarı yok. Derslere vaktinde ve etkili çalışmak lazım.

Vahyin İlk İndiği Mekan: Hira

10 Ocak 2007 / Mekke

Sabah güneşi ile vahyin ilk olarak indiği Cebeli Nur'a doğru yola çıkıyoruz.

Nur dağının eteklerine kadar taksi ile geliyoruz. Buraya kadar her şey normal! Ve Nur dağının eteklerindeyiz. Aman Allah'ım bu yüksek ve dik bir dağ. Tırmanmaya başlıyoruz. İlk yüz metrede yorulduğumuzu hissediyoruz. Acaba çıkabilir miyiz diye düşünmeye başlıyoruz. Ve devam ediyoruz.

Bu tırmanış hep tefekkür ile geçiyor. Bu yüksek dağı Peygamberimiz'in nasıl tırmandığını düşünüyor, O'nun çektiği sıkıntıyı hissetmeye çalışıyoruz. Allah'ım bu sert taşlar Efendimiz'in ayaklarını acıtmış mıdır? Tırmanırken 40-50 kişilik bir Çeçen grupla karşılaşıyoruz. Başlarında aksakallı 70-80 yaşlarında bir ihtiyar var. Ellerinde Çeçen bayrağı tırmanıyorlar. O kadar hızlı tırmanıyorlar ki bir anda gözden kayboluyorlar. Anlaşılan Çeçen dağlarından antrenmanlı bunlar. Yaşları 20-30 civarında, Rus zulmü nesillerini tüketmedi elhamdülillah.

Bir saat gibi zorlu bir yürüyüşten sonra zirveye geliyoruz. Çeçenler çoktan zirveye gelmişler bile. Gözlerimiz Hira mağarasını arıyor ama göremiyoruz. Bir miktar Mekke tarafına doğru yürüdüğümüzde gözlerimiz Hira'yı görüyor. Bir izdiham, bir izdiham! Sanki ikinci Hacerül Esved yeri! Bu izdihama girmiyoruz, iki rekat namaz kılıp ellerimizi Rabbimize açıp dua ediyoruz.

Efendimiz'in buraya geliş hikmetini ve vahyin inişini anlamaya çalışıyoruz. O günlerde Mekke'nin bozulan ortamından ancak böyle sakin bir ortamın insana huzur vereceğini hissediyorum.

Ve vahyin indiği an. Efendimiz'in heyecanı. Heyecan ve korku ile bu dik dağ nasıl inilmiştir, ayaklar nasıl kaymamıştır, bilemiyorum. Ama burası güzel mekân. Buraya bir ibadet yeri düşüncesi ile geliyoruz. Sadece Efendimizi bir nebze daha iyi anlamak için buradayız.

11 Ocak 2007 / Mekke

Peygamber Efendimiz'in Doğduğu Ev

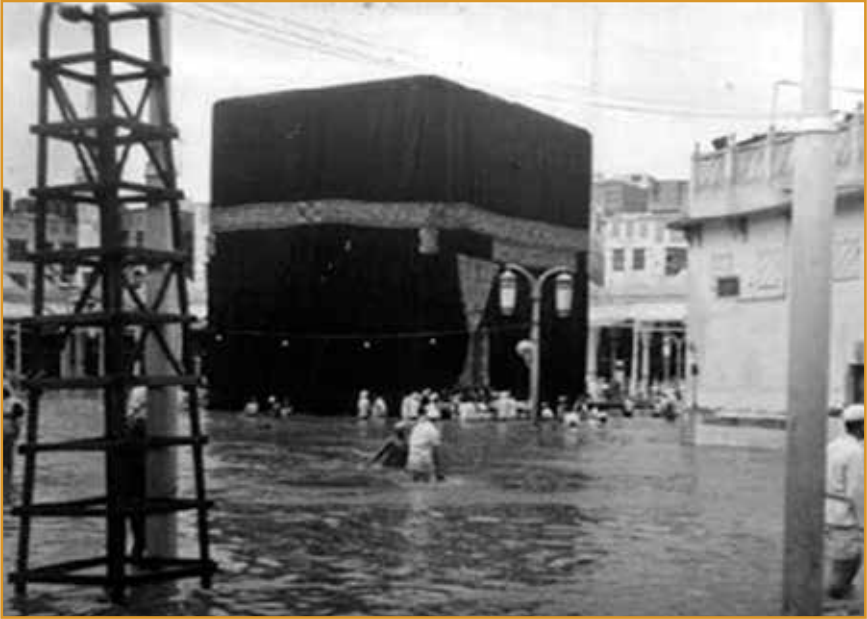
Kutsal şehirde ayaklarım kutsal bir yere doğru beni çekiyor. Burası âlemlere rahmet Peygamber Efendimiz'in doğduğu evin yeri. Şuan yerinde bir kütüphane var. Ama gözlerimi kapatıyor ve o güne gidiyorum.

Abdulmuttalib'in hüzünlü evinde bir sevinç çılgılığı. Abdullah'ın yetimi dünyaya geliyor. Efendim yetim olarak dünyaya geliyor ama korumasız değil. Yaratanın koruması altında dünyaya geliyor.

İsminin Allah tarafından konması ve peygamberlerin O'nu ziyaretleri geliyor hatırıma.

O gün Mekke de bir güneş doğdu ve zalimlerin tüm ışıkları söndü.

Ve Peygamberimiz'in evi. Şuan yerinde mermer zeminden başka bir şey yok. Hz. Hatice annemizin yaşadığı evin yerinde yellere esiyor. O günden bu güne kalan sadece Kâbe, diğer her şey kaybolup gitmiş, tarihimizi koruyamamışız.

Hüzün Yılları ve Ebu Cehiller

Duygularım tarih sayfalarında dolaşiyor. Mekkeli müşrikler bir araya gelerek Müslümanlara ambargo kararı alıyorlar. Ve çile artmaya başlıyor.

Gözlerim Mekke sokaklarında Ebu Cehil'i arıyor. O gün yaşasaydım, acaba Ebu Cehil'in karşısında çıkıp onu bir kılıç darbesi ile indirir miydim, bilemiyorum. Allah Resulü sahabesine o gün böyle bir yolu göstermedi. Her halde ben de Resulüme uyar bunu yapmazdım. Ama bugün karşıma çıksa 1400 yıllık öfkemle onu toprağın altına gönderirdim.

Bu gün Ebu Cehil'in taraftarları yeryüzüne dağılmış durumda. Benim ülkemde de var. Müslümanlara ambargolar, yasaklar koyuyorlar. Allah'ın dini ni evinizde ve camilerde yaşayabilirsiniz, başka yer yasak diyorlar adeta. Üstelik biz de Müslüman'ız, babam, dedem hacıdır diyorlar. Bu zulme rağmen direnenlere selam olsun.

Ebu Cehiller o gün biz senin peygamberliğini kabul edelim, sen de bizim putlarımıza karışma diyorlardı. Bu gün ülkem insanı ben de Müslüman'ım, ben de Muhammed ümmetiyim ama bu devirde faizsiz iş olur mu demiyor mu? Bu devrin yaşam tarzı bu, namazımı da kılarım içkimi de içerim demiyor mu? Hâşâ, Allah bu günü bilememiş dercesine, Kur'an'a uyacaklarına Kur'an'ı kendilerine uydurmuyorlar mı?

Allah'ım ülkem insanına hidayet eyle!

Nur Dağı çıkışı kayalara isimlerini yazan, ağaçlara ip bağlayan hurafeciler!

Kuşlara atılan buğdayların kabuğu soyulmamışlarından çocuk bekleyen hurafeciler!

Hurafe Anlayışını Mekke'ye Taşıyanlar

Cehalet her yerde kol geziyor. Bugün grup olarak Mekke'de bir gezi düzenlendi. İlk durağımız Peygamber Efendimiz'in doğduğu evin yeri idi. Bu evin önü Mescid-i Harâm'e kadar düz bir alan. Burada buğday satıyorlar. İnsanlarda bu buğdayları alıp güvercinlere atıyorlar. Aynı Eminönü'nde olduğu gibi!

O kadar çok buğday atılmış ki görevliler bunları bir yere toplamak zorunda kalmışlar. Etrafını da bir şerit ile çevirmişler ki güvercinler rahat bir şekilde konup yesinler diye. Ama maalesef bu mümkün olmuyor. Bu alanın içerisinde insanlar var. Ve her milletten! Özellikle ülkem insanı!

Buradan kabuğu soyulmamış buğday topluyorlar. Ne yapacaklar dersiniz bu buğdayları? Kırk tane kabuğu soyulmamış buğdayı kaynatıp çocuğu olmayanlara içireceklermiş. Hurafe anlayışını buraya kadar getiriyorlar ya hayret diyorsunuz.

Dua makamı Kâbe'ye geleceksiniz, Allah'ü Teala'nın duaları burada kabul ettiğini bile bile Rabbimizden istemek yerine buğdaydan medet umacaksınız! Bu ne iştir Allah'ım!

Kefenini Alanlar!

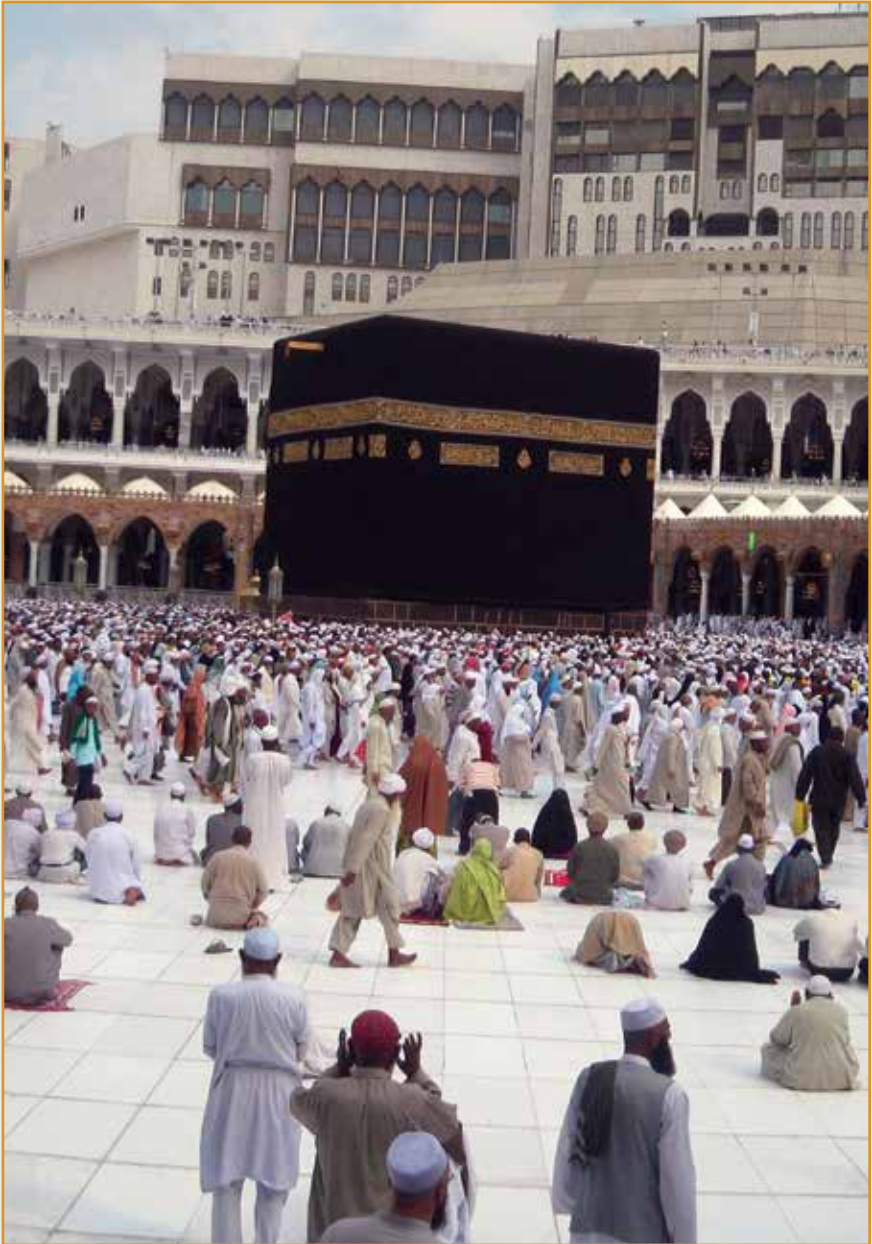
Peygamber Efendimiz'in evinin bulunduğu yerin yanında hummalı bir çalışma var. Burası zemzem doldurma yerlerinden bir tanesi. İnsanlar memleketlerine götürecekleri zemzemleri buradan dolduruyorlar. Burası çok kalabalık!

Bu kalabalığın arasında çamaşır yıkayan insanlar dikkatimizi çekiyor. Dikkatli baktığımızda yıkanan şeylerin bez olduğunu görüyoruz. Nedir bu diye sorduğumuzda kefenlik bez cevabını alıyoruz. Dilini bilmediğim bu insanlarla konuşmak zor olmuyor.

Burada yıkadıkları kefenleri duvarlara seriyorlar. Zemzem ile yıkanan bu kefenleri memleketlerine götürecekler, belkide yakınlarına vasiyette bulunarak, öldüğümde beni bu zemzemle yıkanmış bez ile kefenleyin diyecekler. Belki de şahit ol zemzem ben hayatta iken Allah'ın beytini O'nun emri ile ziyaret ettim diyecekler!

Bu kutsal yere gelen insanların önceliği tabii ki ahiret. Hac ile temizlenen insanlarda bu şekilde temiz ölebilmek arzusu oluşuyor. Artık ölüme hazırım Allah'ım, tertemiz huzuruna gelmek istiyorum Allah'ım, tekrar günah bataklığına dönmeden canımı al Allah'ım diyorlar adeta! Bu kefenlerin akla gelip hazırlanması da bundan olsa gerek.

Dün önümüzde yürüyen bir Türk hacı, nâfile umresini yapmış, ihramlı olarak otobüse binmek üzere iken yığıldı kaldı. Orada canını teslim etti. Hem de kefeni üzerinde iken! Haccını yapmış, tüm günahlardan arınmış, bir de kefenini giyip umre yapmış. Tertemiz Rabbinin huzuruna gitti. Ölümün güzeli bu olsa gerek.

Ayrılık Vakti Yaklaşıyor

Yarın Mekke'de son günümüz. Ayrılık vakti yaklaştı. Şimdiden içimizi bir hüznün kapladı. Allah'ın beytinden, misafirliğinden nasıl ayrılacağız? Bu ayrılış pek kolay olmayacak sanırım. Zira buraya gelebilmek için yıllarca bekledik, bir anda nasıl ayrılırız!

27 günlüğüne gelmiştik. Gelirken uzun bir süre gibi gelmişti. Ama göz açıp kapayana kadar bir vakitmiş, su gibi akıp gitti. Çok çabuk geçti bu güzelim vakitler. Yeterince ibadet edemedik hayıflanıyoruz kendi kendimize. Keşke biraz daha vakit olsa idi diyoruz. Sayılı günler çabuk bitiyor.

Bugüne kadar memleketimizi ve sevdiklerimizi pek hatırlamamıştık, hatırlasak bile öylesine idi. Ama şimdi yeni bir hasret ve yeni bir buluşma için hazırlanıyoruz. Sevdiklerimize, sevenlerimize kavuşmak için. Onlar yolumuzu gözlüyor. Sanırım bizim daha önce hacca gelenleri kokladığımız gibi onlarda bizi koklayacaklar. Kâbe'nin kokusunu arayacaklar üzerimizde, Mescid-i Nebevi'nin kokusunu duymak isteyecekler.

Ve yarın tüm günümüzü Kâbe'de geçireceğiz. Bir kez daha doymaya çalışacak ve veda tavafı ile ayrılacağız bu kutsal mekânlardan.

Veda Tavafı

Ayrılık vakit geldi çattı. Bu son tavafımız. Hacerül Esved'i bir kez daha selamlayarak tavafımıza başlıyoruz. Gözlerimiz bu sefer Kâbe'ye farklı bakıyor. Kâbe'yi yukardan aşağı her yönünü iyece süzüyoruz. Gözümüze ve gönümümüze her karesini nakşediyoruz bu güzel beytin.

Makamı İbrahim'den bir başka geçiyoruz. Hicri İsmail bugün bir başka gözüküyor gözümüze. Rukni Yemani'ye geldiğimizde bir kez daha selamlıyoruz. Bu tavaf diğer tavaflardan hızlı ilerliyor, bitmesin istiyorum ama zaman çok hızlı ilerliyor. Maalesef bitecek bu tavaf ve ayrılmak zorunda kalacağız.

Tekbir, tehlil, salavat ve dualarla tavaf ediyoruz. Ya Rab, tekrar getir bizi bu kutsal mekana diye dua ediyoruz. Ve hissediyorum dualarımın kabul olduğunu. Henüz ayrılmadan kafamda geleceğim tarihin planını yapıyorum.

Ve son namaz, Makam'ı İbrahim'de son namaz, Kâbe'de son namaz ve namazın ardından ellerimizi Rabbimize açıyor ve dua ediyoruz. Ve söz veriyoruz: "Allah'ım senden ve beytinden yüz çevirmeyeceğim"

Elvada Mekke

Geri dönüş yolculuğu başlamak üzere. Herkeste bir telaş. Çoğu insanda evlat hasreti var. Bu heyecan bir nebze de olsa bizde de var. Seher vakti otobüslerimiz hareket etti. Sabah namazını Mekke'nin çıkışında bir camide kılıyoruz. Bu namaz Mekke'deki son namazımız oldu.

Elveda şehirlerin anası Mekke, elveda Efendimin şehri, elveda Kâbe, elveda Hacerül Esved, elveda Makamı İbrahim, elveda zezem, elveda Safa, elveda Merve, elveda güzel günler...

Peygamber Efendimiz'in **“Çıkarmasaldı senden çıkmazdım”** dediği şehirden çıkıyorum. Ben de çıkmak istemiyorum ama çıkarıyorlar. Ayrılıyorum ama dönmek için. Gönlüm burada ayrılıyorum. Sadece bedenimi götürüyorum bu kutsal topraklardan, ruhumu burada bırakıyorum. Yakın bir zamanda gelebilmek ümidi ile ayrılıyorum.

Buradan ayrılan her insan gibi ben de geri dönmenin, tekrar ziyaret etmenin planlarını yaparak ayrılıyorum. Ve bir dahaki gelişimizde yalnız olmayı, evladımızı da getirmeyi planlıyoruz. Zira burada temiz kalplerin alacağı çok şey var. Çocukların küçük yaşta buradan alacakları manevi lezzetler onların gelecekleri için sağlam bir temel oluşturacaktır.

Hz. Hatice radiyallahu anha annemizin kabri

HAC

GÜNLÜĞÜ

MEKKE - MEDİNE

*İmanı tam, ibadeti eksik bir kul
olarak O'nun güzel sesini
duyamayacağımı biliyorum.
Ama selamdan geçerken kendinden
geçen insanlara yakın
durmaya çalışıyorum. Zira bu
büyük nimet karşısında heyecanın
fiziksel değişimini kardeşlerimde
görüyorum. Adeta ben de
buradayım dercesine
gözü yaşlı insanların yanına
sokuluyorum. Ve tüm vücudum bu
manevi ortamı hissediyor.*